

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

№ 134 (5260)
пятніца
14
ЧЭРВЕНА
1935 г.
год выдання XVII

Слаўная гадавіна

Споўнялася пятнаццаць год са дня вызвалення Украіны ад белалпольскіх акупантаў.

Чырвоная армія, кіруемая валькім правадыром Сталіным, выконваючы сталінскі план разгрому інтэрвентаў, разграміла і адкінула іх преч. Герайчая Кінная армія пад жалезным вадзіцельствам чырвоных палкаводцаў Варашылава і Будзёнага, пры падтрыманні ўсяго паўстаўшага народу, нанесла сапрашальны ўдар ворагу.

У баях за Савецкую Украіну раслі і загартоўваліся адважныя сыны пролетарыята. Вылучаліся з народу герайчныя легендарныя камандзіры — Шчорс, Катоўскі, Бажэня і інш. Яны асабістым прыкладам натхнялі байцоў, які аддавалі ўсё для рэвалюцыі, для перамогі пролетарыята.

Белалпольскія бандыты, уварваўшыся на Украіну, неслі на сваіх штыках вечную кабалу і ўціск для працоўных. За сціной белалпольскіх акупантаў капіталіст, памешчык, кулак нечутна здзікаваўся над украінскім народам, які прыгнатаўся вяскамі. Шыбеніцы, расстрэлы, турмы, карныя экспедыцыі, зверскія злачынствы, — вось што прынеслі з сабой акупанты.

Бясплаўна закончылася авантура польскіх памешчыкаў, імкнучыхся да звароту сваіх маёнткаў, маршальных ператварыць Украіну ў сваю калонію. Сотні гадоў прыгнатаўся украінскі народ. І толькі Оксаварская рэвалюцыя вызваліла і разняволіла яго. Ён знайшоў свой лёс, сваю шчаслівую долю.

Няма пара, памешчыкаў і капіталістаў. Выгнаны нямецкія і белалпольскія акупанты. Разбіты ўціскі зацільныя ворагі, пражанены шпійны імперыялістычныя інтэрвенты, разбіты украінскі народ.

публіка ператварылася ў квітнечую рэспубліку, у магутны сацыялістычны фарпост на Захадзе.

Расце і мацнее сацыялістычная індустрыя Украіны.

Расце і мацнее большэвіцкія калгасы.

Расце і мацнее матэрыяльныя дабрабыт працоўных.

Расце і мацнее украінская, нацыянальная па форме і сацыялістычная па зместу культура.

Партыя **Леніна—Сталіна** вызвала да жыцця шматмільённы украінскі народ, які вяскамі прыгнатаўся царскім самодэрыкаўем, капіталістамі, памешчыкамі, кулакамі. І гэты украінскі народ — рабочы клас, калгаснікі і ўсе працоўныя, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі Украіны і не ЦК на чале з тав. **Касіорам і Постышэвым**, паказвае нямаля герайчных узораў барацьбы за сацыялізм. Рабочы клас, калгаснікі і ўсе працоўныя Савецкай Украіны паспяхова змагаюцца за выкананне плана другой пяцігодкі, пяцігодкі набудовы бяспласавага сацыялістычнага грамадства.

Працоўныя Савецкай Беларусі раздзяляюць вялікую радасть украінскага народу. Працоўныя Савецкай Беларусі радуюцца кожнай новай перамозе, атрымліваючы большэвікамі, рабочымі класам, калгаснікамі Украіны ў будаўніцтве сацыялізма. І ў дзень ўсенароднага свята 15-годдзя выратавання Украіны ад белалпольскага працоўныя Савецкай Беларусі разам з усім украінскім народам, з усімі народамі вялікага Савецкага Саюза святкуюць гэту слаўную, ніколі незабываемую гадавіну.

Гэта свята для працоўных Савецкай Беларусі асабліва блізкае і радаснае. Рабочыя і сяляне Беларусі таксама як і працоўныя Украіны перанеслі на сабе ўціск а-

ад знатных людзей Савецкай Беларусі пісьмо нашаму вялікаму **Сталіну**.

Гэты зварот знайшоў жывейшы водгук сярод шырокіх мас працоўных. Разгортваецца сацыялістычнае спаборніцтва на чадпрпрыемствах, у калгасах за права падпісаць пісьмо. Штодзённа ў газетах БССР друкуюцца матэрыялы, якія сведчаць, з якой велізарнай увагай, з якой любоўю і ўважлівым працэўням Савецкай Беларусі рыхтуюцца да свайго ўсенароднага свята. Бязмежная аданасць справе **Леніна—Сталіна**, бязмежная любоў к нашай сацыялістычнай радзіме, магутны творчы ўздым мас, — вось што пранізвае падрыхтоўку да святкавання.

Савецкая Беларусь — моцны сацыялістычны фарпост на рубяжы з капіталістычным Захадам. Народы БССР разам з украінцамі, рускімі, грузінамі, узбекімі, казакімі і ўсім шматнацыянальным Савецкім Саюзам адзінай сям'ёй будуюць бяспласавае сацыялістычнае грамадства. Сіла нашых рэспублік, сіла ўсіх народаў Савецкага Саюза заключаецца ў тым, што мы верны справе пролетарскага інтэрнацыяналізма, справе **Леніна—Сталіна**.

Выказваючы волю народаў Савецкага Саюза наш рабоча-сялянскі ўрад накіроўвае ўсе сілы на справу ўмацавання міру.

Але мы ведаем, што азважэлім імперыялістычным драпежнікім топчаць зубы на нашы фабрыкі і заводы, на нашы землі, на нашы вугаль, нафту, на нашы лясны, на ўсё тое, што належыць працоўнаму народу. І народы Савецкай Беларусі разам з народамі Савецкага Саюза клянуцца нашай партыі, што калі спатрэбіцца, яны аддадуць усё для абароны нашых ся-

І. СТАЛІН

НОВЫ ПАХОД АНТАНТЫ НА РАСІЮ

Гэты артыкул быў надрукован у „Правде“ 26 мая 1920 года

Не падлягае сумненню, што паход панскай Польшчы супроць рабоча-сялянскай Расіі ёсць, па сутнасці, паход Антанты. Справа не толькі ў тым, што Ліга нацый, кіраўніком якой з'яўляецца Антанта і членам якой з'яўляецца Польшча, адабрала, відаць, паход Польшчы на Расію. Справа, перш за ўсё, у тым, што без падтрымання Антанты Польшча не магла б арганізаваць свайго нападу на Расію, што Францыя, перш за ўсё, а потым і Англія з Амерыкай усяляк падтрымліваюць наступленне Польшчы зброй, абмундзіраваннем, атрапамі, інструктарамі. Разгалосі ўнутры Антанты па польскаму пытанню не мяняюць справы, бо яны датычаць толькі форм падтрымання Польшчы, а не самага падтрымання наогул. Не мяняюць справы таксама дыпламатычная пераўмова Керэна з таварышам Чычэрным і шырокавызначальны артыкулы англійскай прэсы супроць інтэрвенцыі, бо ўся гэта шуміха праследуе толькі адну мэту: засмяціць вочы наўным палітыкам і прыкрыць фразай аб міры з Расіяй чорную справу сапраўднай інтэрвенцыі, арганізаванай Антантай.

І. АГУЛЬНАЯ АБСТАНОЎКА

Цяперашні паход Антанты з'яўляецца на ліку трэцім.

Першы паход быў прадпрыняты вясной 1919 года. Паход гэты быў камбінаваны, бо ён прадпалагаў сумесны напад Калчака, Дзенікіна, Польшчы, Юдзевіча і змешаных англа-рускіх атрадаў у Туркестане і ў Архангельску, прычым цэнтр цяжару паходу ляжаў у раёне Калчака.

У гэты перыяд Антанты, адзіная і згуртаваная, стаіць на пункце гледжання адкрытай інтэрвенцыі: слабаць рабочага руху на Захадзе, шматлікасць ворагаў Савецкай Расіі і поўная ўпэўненасць у перамозе над Расіяй дазвалялі заправіла Антанты практыкаваць нашою палітыку непрыкрытай інтэрвенцыі.

лічыць смехатворнага Петлюру з «яго» смехатворнымі «войскамі». Польшча стаіць супроць Расіі пакуль што адна, без сур'ёзных баявых саюзнікаў.

Антанты трэба лічыць у корані змяніўшымся з лепшаму. Расія не толькі адкрыла дарогу к хлебным і апазавым раёнам (Сібір, Украіна, Паўночны Каўказ, Данецкі басейн,

Далей, праславуная блакада прарвана не толькі маральна і практычна, але і фармальна. Антанта вымушана мірыцца з неабходнасцю дыпламатычных зносін з Расіяй і царнець афіцыйных прадстаўнікоў апошняй на Захадзе. Масавы рэвалюцыйны рух у дзяржавах Еўропы, усвойваючы лозунгі ІІІ інтэрнацыянала, і новыя поспехі савецкіх войск на ўсходзе ўзмацняюць раскол унутры Антанты, падмаюць прэстыж Расіі ў нейтральных і акраінных дзяржавах, робяць антантаўскую палітыку ізаляцыі Расіі уталічнай. Эстэтычны

Грозны, Баку), але і скараціла колькасць франтоў з шасці да двух, атрымаўшы тым самым магчымасць канцэнтраваць войскі на Захадзе.

Да сказанага трэба дадаць той вялікай важнасці факт, што Польшча з'яўляецца нападаючай стараной, адхіліўшай мірныя прапановы Расіі, а Расія — абараняючайся, што стварае аграмадны неаданімы маральны плюс на баку Расіі.

Усе гэтыя акалічнасці ствараюць новую абстаноўку, новыя план

Ці можа Польшча развіць пры такіх умовах моцнае, магутнае, абшчаючае доўгія поспехі наступленне?

Ці не паладуюць войскі Польшчы пры такіх умовах у абстаноўку, аналагічную той, у якую палілі агарваны ад свайго тылу германскія войскі на Украіне ў 1918 г.? Тут мы падыходзім к пытанню аб раёне ўдару. У вайне наогул, у грамадзянскай вайне ў асабліваасці, поспех, рашучая перамога залежаць нярэдка ад удалага выбару раёна ўдару, ад удалага выбару таго раёна, адкуль вы намераны нанесці праціўніку і развіць далей галоўны ўдар. Адна з будных памылак Дзенікіна заключалася ў тым, што ён выбраў раёнам галоўнага ўдару паласу Данецкі басейн — Харкаў — Варонеж — Курск, г. зн. раён, заведана неблагатадзейны для Дзенікіна, раён, варожы Дзенікіну, раён, дзе Дзенікін не мог ствараць ні моцнага тылу, ні спрыяючай абстаноўкі для прасоўвання войск. Паспехі савецкіх войск на Дзенікінскім фронце тлумачацца, між іншым, тым, што савецкае камандаванне своечасова перанесла свой асноўны ўдар з раёна Царыцына (раён неспрыяючы) у раён Данецкага басейна (раён, выскока спрыяючы), дзе насельніцтва сустрэкала савецкія войскі з энтузіязмам і адкуль лягчай за ўсё можна было прайсць дзенікінскі фронт, раскалоць яго на дзве часткі і прасоўвацца далей аж да Рас-това.

Гэты момант, нярэдка ўтвараючы з іх увагі старымі ваяніцкімі, мае часта ў грамадзянскай вайне распаўсюдае значэнне.

Трэба адзначыць, што справы Польшчы ў гэтых адносінах, у адносінах раёна галоўнага ўдару, абстаіць з рук вон дрэнна. Справа ў тым, што па прычынах, вылажаных вышэй, ні адзін з прылігаючых да Польшчы раёнаў не можа быць прызначан для польскіх войск спрыяючым ні ў сэнсе раёна ўдару, ні ў сэнсе далейшага развіцця гэтага ўдару: куды-б ні рушыліся ўперад польскія войскі, яны ўсёды будуць сустракаць про-

ду — буржуазны націоналісти.

Велика переможеная партія Леніна — Сталіна і яе дзеішча Чырвоная армія выратавалі назаўсёды українскі народ ад ярма капіталістаў, памешчыкаў і крывавіцка-кулакоў.

Няма і ніколі не будзе звароту агіднаму праклятаму мінуламу.

І калі галаварэзы — нямецкія фашысты вуснамі Розенбергаў і польскія азявралы інтэлігенты вуснамі князёў Радзівілаў мараць аб захаванні ўкраінскіх і беларускіх зямель, аб захаванні працоўнага народу, то няхай запамітаюць, што калі тыя адважыцца ступіць на нашу свяшчэнную недатыкальную зямлю, то атрымаюць сміротны ўдар.

Дзякуючы ажыццяўленню ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, дзякуючы мудраму кіраўніцтву вялікага правадыра народаў Савецкага Саюза — Сталіна, дзякуючы велізарнай дапамозе ўсяго СССР — Украінскай Савецкай Рэ-

спублікай беларускіх і ўкраінскіх інтэрвентаў. І імёна нам, жывучым тут, на рубяжы з капіталістычным Захадам, асабліва радасна таржаства ўкраінскага народа.

12 чэрвеня 1920 года Чырвоная армія выгнала беларускаў з Кіева. Роўна праз месяц — 11 ліпеня 1920 года, — Чырвоная армія выгнала беларускаў з Мёска.

Працоўныя Савецкай Беларусі рыхтуюцца да 15-ай гадавіны вызвалення Беларусі ад беларускаў. Для працоўных Савецкай Беларусі гэты дзень радасны яшчэ і таму, што ён звязан з уручэннем Савецкай Беларусі вышэйшай ўзнагароды ўраду — ордэна Леніна. Да гэтай ўсенароднай урачыстасці рыхтуюцца ўся БССР.

На прапярэмствах, у саўгасах, калгасах, школах, установах, у дамах рабочых і калгаснікаў, — усюды адчуваецца падтрымка да свята. Знатныя людзі завода імя Кірава звырнуліся да ўсіх працоўных БССР з прапановай паслаць

Народы Савецкай Беларусі яшчэ мацней будучы змагацца за вызваленне нашых планаў, за таржаства сацыялізму. Нашы перамогі ўсильваюць сілу і бадзёрасць нашым братам па класу, рабочым і сялянам Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны, якія змагаюцца супроць ярма польскага імперыялізма за сваё сацыяльнае і нацыянальнае вызваленне.

Працоўныя Савецкай Беларусі моцна вінуць і горача вітаюць украінскі народ са слаўнай гадавінай вызвалення Украіны ад беларускіх інтэрвентаў.

Працоўныя Савецкай Беларусі горача далучаюць свой голас да галаса народаў Украіны, вітаючы напіву доніскаў партыю, сталінскі Цэнтральны Камітэт і вялікага Друга і настаўніка Сталіна, пад чым кіраўніцтвам мы перамаглі, пад чым кіраўніцтвам цвітуць пышнымі цветамі брацкія рэспублікі вялікага СССР.

У гэты перыяд Антанта ўпершыню пачынае перажываць унутраны разгалосі, яна ўпершыню пачынае ўмяраць свой наглы тон, прабуе выказацца супроць адкрытай інтэрвенцыі, правазгласае дагупчальнасць перагавораў з Расіяй, прыступае да ўводу сваіх войск з поўначы: быстры рост рэвалюцыйнага руху на Захадзе і паражэнне Калчака, відаць, зрабілі для Антанта небезопаснай ранейшую палітыку адкрытай інтэрвенцыі. Антанта ўжо не адважваецца адкрыта гаварыць аб непрыкрытай інтэрвенцыі.

Над аэрадромам паказваўся велізарны самалёт «АНТ-14», прыбыўшы ў сталіцу Савецкай Украіны для ўдзелу ва ўрачыстасцях.

Катапнем на самалётах лепшых ударнікаў прапярэмстваў Кіева закончылася авіямазоўка. А ў горадзе вясёласць бурнай хваляй заліла вуліцы, паркі, сады, берагі Дняпра.

Урадавая дэлегацыя БССР у Кіеве

КІЕЎ, 12 чэрвеня. (Спец. кар. «Звязды»). Сёння на двух самалётах прыляцела ў Кіеў дэлегацыя ўрадавай дэлегацыі БССР у складзе тт. Жуковіча, Амбразуна і Андрэя Александровіча.

КІЕЎ, 13 чэрвеня (Маланка). Беларуская ўрадавая дэлегацыя сёння была прынята сакратаром ЦК РКП(б) тав. Постышэвым.

Пастанову ЦК ВКП(б) «аб прапагандыскай рабоце ў бліжэйшы час» глядзі на 2-ой старонцы.

Дэлегацыя БССР прымае ўдзел ва ўрачыстых памятных масоўках.

Усенароднае святкаванне пятацігоддзя адбываецца на сталёных, парках, на пляцах, на Дняпры.

Старшынёй Савета Народных Камітэтаў УССР тав. Любчанка.

АМБРАЗУНА.

У гэты перыяд Расія перажывала крытычную мінуту, бо яна, адразаная ад хлебных раёнаў (Сібір, Украіна, Паўночны Каўказ) і ад ападу (Данецкі басейн, Гроны, Баку), вымушана была змагацца на пасці франтах. Антанта бачыць гэта і смякуе перамогу. «Тайме» б'е ў літаўры.

Тым не менш, Расія прайшла гэты крытычны блугапаўчны, і самы моцны вораг, Калчак, быў сыведзен са строю. Справа ў тым, што тыл Расіі, а значыць, і армія Расіі аказаліся ўстойлівымі і больш гібкімі, чым тыл і армія яе праціўнікаў.

Другі паход Антанта быў прадпрыняты ўвосень 1919 года. Паход гэты быў таксама камбінаваны, бо ён праціўнікам сумесны напад Дзенікіна, Польшчы, Юдзевіча (Калчак быў ослепнут з рахунку). Цэнтр цяжару паходу ляжыць на гэты раз на поўдні, у раёне Дзенікіна.

У гэты перыяд Антанта ўпершыню пачынае перажываць унутраны разгалосі, яна ўпершыню пачынае ўмяраць свой наглы тон, прабуе выказацца супроць адкрытай інтэрвенцыі, правазгласае дагупчальнасць перагавораў з Расіяй, прыступае да ўводу сваіх войск з поўначы: быстры рост рэвалюцыйнага руху на Захадзе і паражэнне Калчака, відаць, зрабілі для Антанта небезопаснай ранейшую палітыку адкрытай інтэрвенцыі. Антанта ўжо не адважваецца адкрыта гаварыць аб непрыкрытай інтэрвенцыі.

Расія ў гэты перыяд зноў перажывае крытычную мінуту, не гледзячы на перамогу над Калчаком і зварот аднаго з хлебных раёнаў (Сібіры), бо галоўны вораг, Дзенікін, стаіць ля варот Тулы, галоўнай крыніцы снабжэння нашай арміі патронамі, вінтоўкамі, кулямётамі.

Тым не менш, Расія зноў выходзіць з крызісу непашкоджанай. Прычына тая-ж: большая ўстойлівасць і большая гібкасць нашага тылу, а значыцца, і нашай арміі.

Трэці паход Антанта адкрываецца пры зусім новай абстаноўцы. Пачаць з таго, што, у адраўненне ад падпрэдніх паходаў, гэты паход не можа быць назван камбінаваным, бо не толькі адпалі старыя саюзнікі (Калчак, Дзенікін, Юдзевіч), але і новыя саюзнікі (калі боць такія былі) яшчэ не далучыліся, калі не

«прыроджанай» саюзніцы Польшчы, нейтралізавана, Латыя і Літва, уцаранні баявыя саюзніцы Польшчы, сёння выдуць з Расіяй мірныя перагаворы. Тое-ж самае можна сказаць аб Фінляндцы.

Нарэшце, унутранае становішча Расіі к моманту трэцяга паходу

Ні адна армія ў свеце не можа перамагчы (гутарка ідзе, зразумела, аб доўгай і моцнай перамозе) без устойлівага тылу. Тыл для фронту — першая справа, бо ён, і толькі ён, жывіць фронт не толькі ўсім відамі давальства, але і людзьмі — байцамі, настроямі і ідэямі. Нейстойлівы, а яшчэ больш варожы тыл абавязкова ператварае ў нейстойлівую і рыхлую масу самую лепшую, самую згуртаваную армію. Слабасць Калчака і Дзенікіна тлумачылася тым, што ў іх не было «свайго» тылу, што яны, прасякнутыя ісцінна рускімі, валікадзяржаўнымі імкненнямі, вымушаны былі будаваць фронт, асабліва і папярэць яго ў значнай ступені за лік нерускіх элементаў, варожых к такім імкненням, вымушаны былі дзейнічаць у раёнах, заведана чужых для іх войск. Натуральна, што войска, пазбаўленыя ўнутранай, нацыянальнай і, тым больш, класавай спайкі, акружаныя варожай атмасферай, разваліліся пры першым моцным ударе з боку савецкіх войск.

Тыл польскіх войск у гэтых адносінах значна адрозніваецца ад тылу Калчака і Дзенікіна к большай выгадзе для Польшчы. У адраўненне ад тылу Калчака і Дзенікіна, тыл польскіх войск з'яўляецца аднародным і нацыянальна спайным. Адсюль яго адзіноства і стойкасць. Яго пераважаючы настрой — «пачуццё ачышчэння» — перадаецца па шматлікіх іншых пошскаму фронту, ствараючы ў частых нацыянальную спайку і прэйдасць. Адсюль стойкасць польскіх войск. Зразумела, тыл Польшчы не аднародны (і не можа быць аднародным!) у класавых адносінах, але класавыя канфлікты яшчэ не даюць такой сілы, каб прарваць пачуццё нацыянальнага адзіноства і заразіць супярэчнасцямі рознародны ў класавых адносінах фронт. Калі-б польскія войскі дзейнічалі ў раёне ўласна Польшчы, з імі, без сумнення, цяжка было-б змагацца.

Тым не менш, Расія зноў перажывае крытычную мінуту, не гледзячы на перамогу над Калчаком і зварот аднаго з хлебных раёнаў (Сібіры), бо галоўны вораг, Дзенікін, стаіць ля варот Тулы, галоўнай крыніцы снабжэння нашай арміі патронамі, вінтоўкамі, кулямётамі.

«прыроджанай» саюзніцы Польшчы, нейтралізавана, Латыя і Літва, уцаранні баявыя саюзніцы Польшчы, сёння выдуць з Расіяй мірныя перагаворы. Тое-ж самае можна сказаць аб Фінляндцы.

Нарэшце, унутранае становішча Расіі к моманту трэцяга паходу

Ні адна армія ў свеце не можа перамагчы (гутарка ідзе, зразумела, аб доўгай і моцнай перамозе) без устойлівага тылу. Тыл для фронту — першая справа, бо ён, і толькі ён, жывіць фронт не толькі ўсім відамі давальства, але і людзьмі — байцамі, настроямі і ідэямі. Нейстойлівы, а яшчэ больш варожы тыл абавязкова ператварае ў нейстойлівую і рыхлую масу самую лепшую, самую згуртаваную армію. Слабасць Калчака і Дзенікіна тлумачылася тым, што ў іх не было «свайго» тылу, што яны, прасякнутыя ісцінна рускімі, валікадзяржаўнымі імкненнямі, вымушаны былі будаваць фронт, асабліва і папярэць яго ў значнай ступені за лік нерускіх элементаў, варожых к такім імкненням, вымушаны былі дзейнічаць у раёнах, заведана чужых для іх войск. Натуральна, што войска, пазбаўленыя ўнутранай, нацыянальнай і, тым больш, класавай спайкі, акружаныя варожай атмасферай, разваліліся пры першым моцным ударе з боку савецкіх войск.

Але Польшча не хоча абмяжоўвацца сваім уласным раёнам, яна рушыць войскі далей, пакараючы Літву і Беларусь, урываючыся ў глыб Расіі і Украіны. Гэта акалічнасць змяняе становішча ў карані к большай нявыгадзе для ўстойлівасці польскіх войск.

Высоўваючыся за межы Польшчы і ўрываючыся ў прылеглыя часткі да Польшчы раёны, польскія войскі аддаляюцца ад свайго нацыянальнага тылу, аслабляюць сувязь з ім, пападаюць у чужое ім і большай часткай варожкае нацыянальнае асяроддзе. Горш таго, варожасць гэта ўсугубляецца той акалічнасцю, што велізарная большасць насельніцтва прылеглых к Польшчы раёнаў (Беларусь, Літва, Расія, Украіна) складаецца з няпольскіх сялян, пераважна гніёт польскіх памешчыкаў, што сяляне гэтых раёнаў разглядаюць наступленне польскіх войск, як вайну за ўладу польскіх паноў, як вайну супроць прыгнётаваных няпольскіх сялян. Гэтым уласна і тлумачыцца, што лозунг савецкіх войск: «Далюць польскіх паноў!» знаходзіць магутны вокалік сярод большасці насельніцтва ўказаных раёнаў, што сяляне гэтых раёнаў сустрачаюць савецкія войскі, як вызваліцеляў ад памешчыцкага ярма, што яны ў чакаванні савецкіх войск паўстаюць пры нешчым вярнуцца ўдзельнікам удару з тылу. Гэтым жа трэба вытлумачыць бліскучыя перамогі пад ім духу ў савецкіх войсках, канстатуемы ўсім нашымі ваеннымі і палітычнымі работнікамі.

Усё гэта не можа не ствараць унутры польскіх войск атмасферы напружанага і незабяспечанага, не можа не разрываць у іх стойкасць духу, веру ў правату сваёй справы, веру ў перамогу, не можа не ператвараць нацыянальную спайку польскіх войск з фактара становаўчага ў фактар алмоўны.

І чым далей яны будуць прасоўвацца (калі наогул яны будуць прасоўвацца), тым мацней скажуча гэтыя алмоўныя бані польскага паходу.

павялічэнне ў бок Украіны, рускага, беларускага мужыка, чакаюча вызвалення ад польскіх памешчыкаў з боку савецкіх войск.

І, наадварот, становішча савецкіх войск у гэтых адносінах зусім спрыяючае: для іх усе раёны, так сказаць, «падыходзячы», бо савецкія войскі, рушаючы ўперад, неўмаюць, а зваргаюць уладу польскіх паноў, вызваляюць сялян ад кабаны.

III. ПЕРСПЕКТЫВЫ

Польшча ваяе з Расіяй пакуль што адна. Але было-б наўрад думачы, што яна астаецца адзінокай. Мы маем тут на ўвазе не толькі ўсебаковае падтрыманне, якое, несумнення, аказвае Польшчы Антанта, але і тыл баявых саюзнікаў Польшчы, якія часткова ўжо знойдзены Антантай (напрыклад, астатні дзенікінскія войскі), часткова-ж будуць, як відаць, знойдзены ў славу еўрапейскай «цывілізацыі». Гэта не выпадкова, што польскае наступленне пачалося ў часе канферэнцыі ў Сан-Рэмо, куды не былі дапушчаны прадстаўнікі Расіі. Не выпадкова і тое, што Румынія змяла штытанне аб мірных перагаворах з Расіяй... Пры гэтым зусім магчыма, што польскае наступленне, якое астаецца на першы погляд авантурай, працягвае на самой справе шырока задуманы план камбінаванага паходу, ажыццяўляемага спадволь.

І ўсё такі трэба сказаць, што калі Антанта, арганізуючы трэці паход на Расію, разлічвала перамагчы апошнюю, то яна пралічылася, бо шансаў на паражэнне Расіі ў 1920 г. менш, значна менш, чым у 1919 годзе.

Вышэй мы гаварылі аб шансах на перамогу Расіі, аб тым, што шансы гэтыя растуць і будуць расці, але гэта не значыць зразумела, што мы тым самым ужо маем перамогу ў нішні. Выстаўленыя вышэй шансы на перамогу могуць мець рэальнае значэнне толькі пры іншых роўных умовах, г. зн. пры ўмове, што мы цярпем танкама напружэнне свае сілы, як і раней, пры наступленні Дзенікіна, што нашы войскі будуць снабжаны і палітычна акуратна і рэгулярна, што нашы агітатары будуць асвечаць чырвоназямельцаў і акружанае іх насельніцтва з патраенай энергіяй, што наш тыл будзе ачышчацца ад савецкіх і ўмацоўвацца ўсімі сіламі, усімі сродкамі.

Толькі пры гэтых умовах можна лічыць перамогу забяспечанай.

АБ ПРАПАГАНДЫСЦКАЙ РАБОЦЕ У БЛІЖЭЙШЫ ЧАС

ЦК ВКП(б) лічыць неадпаведнай тэндэнцыю некаторых партыйных арганізацый згарнуць на лета прапагандыстскую работу.

Палітыка - выхаваўчая работа партыі не можа насіць «сезоннага» характару, а павінна весіцца сістэматычна на працягу ўсяго года.

ЦК ВКП(б) прапануе партыйным арганізацыям, не ўстанаўляючы стандартных адзіных тэрмінаў сканчэння работы партыйных школ і гурткоў, не дапускаючы гонім і пашырова-фармальнага выканання плана, — забяспечыць поўнае праходжанне праграмы школ і гурткоў палітграматы, гісторыі партыі і левізму. Партыйныя камітэты павінны арганізаваць у кожным гуртку, па сканчэнні ім сваёй работы, праверку таго, як члены гуртка ўсвоілі асноўныя пытанні праграмы і палітыкі партыі, ці ў якім разе не ператвараючы гэтай праверкі ў экзамены.

Для скончальных кандыдацкіх школ неабходна ў летні перыяд арганізаваць гурткі для вывучэння асноўных этапаў гісторыі партыі, падрыхтоўваючы членаў гурткоў да далейшага сістэматычнага вывучэння гісторыі партыі, а таксама гурткі па біяграфіі палітыкі і пытаннях міжнароднага становішча.

Для членаў партыі, прайшоўшых сістэматычны курс гісторыі партыі, неабходна арганізаваць больш прунтоўнае вывучэнне тых этапаў гісторыі партыі, усваенне якіх неабходна членам партыі для разумення ўмоў і сродкаў перамогі нашай партыі.

Неабходна асабліва растлумачыць, што марксізм у нас вырас і ўмацаваўся ў барацьбе з народніцтвам (народавольства і т. п.), як злейшым ворагам марксізма, і на аснове разгрому яго ідэйных палажэнняў, сродкаў і метадаў палітычнай барацьбы (індывідуальны тэрор, які выключвае арганізацыю масавай партыі).

Неабходна дабіцца, каб члены партыі ўсвоілі, што марксізм-ленінізм вырас, умацаваўся і перамог перад сабой і барацьбе з старым

меншым стварэнне гурткоў па вывучэнню пасобных твораў класікаў марксізма-ленінізма.

У ходзе заняткаў усіх школ і гурткоў абавязкова праводзіць гутаркі з членамі гурткоў па пытаннях палітыкі партыі і міжнароднага становішча, рас'ясняючы членам гурткоў выразны для іх ці цікавыя іх пытанні.

Для кандыдатаў, не праходзячых школ палітграматы, з таскама для спатрабуючых, неабходна стварыць гурткі, у якіх, у залежнасці ад узроўню падрыхтоўкі і ад грамадзянска членаў гуртка, павінна быць пастаўлена азнаямленне з асновамі партыйнай праграмы, арганізацыі і работы нашай партыі — ці на аснове падручнікаў палітграматы, ці шляхам правядзення вопытных прапагандыстаў спецыяльных гутарак аб тым, як пабудавана, як працуе і за што змагаецца наша партыя.

ЦК ВКП(б) прапануе крайкомам, абкомам і ЦК нацкомпартыі, а таксама райкомам, арганізаваць пры камітэтах актыў прапагандыстаў і апітатараў для вывучэння прапагандысцкай і агітацыйнай работы па заданых партыйных камітэтаў, сістэматычна інструктуючы і падрыхтоўваючы гэтыя актыў.

Ліквідацыя «сезоннасці» прапагандысцкай работы павінна падзяцца за сабой і ліквідацыю сезоннасці ў падрыхтоўцы і перададрыхтоўцы прапагандыстаў і арганізацыю сістэматычнай падрыхтоўкі прапагандыстаў на працягу ўсяго года.

ЦК ВКП(б) перасцарагае супроць устанаўлівайся ў партыйных арганізацыях практыкі, калі ўвесь асноўны кадр прапагандыстаў на працягу кароткага летняга перыяду адрываецца ад прапагандысцкай работы і прапускаецца праз наспех і нядабры арганізаваны курс з дрэна падобраным складам выкладчыкаў, у выніку чаго прапагандысты не атрымліваюць належнай падрыхтоўкі.

У бліжэйшы час асабліва ўва-

35 СПЕЦЫЯЛІСТАУ НЕ МОГУЦЬ ПРЫСТУПІЦЬ К РАБОЦЕ

У Менск прыехала гідргеалагічная экспедыцыя ўсесаюзнага навукова-даследчага інстытута «Водгос» ў складзе трох партый для вышукання новых крыніц наладнабавы працоўных сталіцы БССР.

Па дагавору з «Водгос», менскі трэст «Водаканалізацыя» абавязваўся ўнесці аванс на арганізацыю работ. Інстытут, не чакаючы паступлення авансу, баючыся ўпусціць лепшы для правядзення геалагічных работ час, набыў спецыяльнае абсталяванне і адправіў экспедыцыю. У Менск у канцы мая прыбыло каля чатырох вагонаў абсталявання, з пэтым 35 чалавек інжынерна-тэхнічнага персаналу.

Умовы работы, у якія пастаўлена прыбыўшая экспедыцыя, гавораць, у лепшым выпадку, аб нятуласці і жэраўменні трэстам «Водаканалізацыя» ўсёй важнасці рэканструкцыі вадаправода, аб неразуменні важнасці не прапусціць крайне спрыяючы для работ час.

Не атрымліваючы дапамогі, персанал экспедыцыі заняты безрэзультатнай бегатнёй па ўстановах. Кіраўнік Белкамунбанка тав. Розенгауз катэгарычна адмовіў у аплата рахункаў інстытута са сродкаў трэста «Водаканалізацыя», матывуючы гэта адсутнасцю грошай у трэста. Кіраўнік-ж трэста абцягаюць аплата рахункі пасля ліквідацыі запазычанасці за вяду ад... абанентаў.

Экспедыцыі неадкладна трэба пабудавать вышкі, але кіраўнікі не могуць атрымаць лесаматэрыял.

Памяшкання для работы (тэрмінова неабходна сканцэнтравать увесь геалагічны матэрыял), хоцьбы пакой ў 14—16 метраў, не гавораць ўжо аб жыллёвым пакоях

Пастанова Цэнтральнай камісіі па саборніцтву з Заходне-Сібірскім краем і Заходняй вобласцю

1. Пераходны чырвоны сцяг ЦК КП(б)Б і Соўнаркома БССР па групе зернавых раёнаў перадаць **Бабруйскаму** раёну, які першым у Беларусі скончыў прапалку зернавых, ільну і падняццё пшпору.

Звярнуць увагу кіраўнікоў Бабруйскага раёна на зусім слабую работу па выкананню плана падняцця пшпору.

2. Пераходны чырвоны сцяг ЦК КП(б)Б і Соўнаркома БССР па групе ільнаводчых раёнаў падняць за **Багушэўскім** раёнам, ідучым ўперадзе па прапалцы ў гэтай групе раёнаў і які набліжаецца да сканчэння першай прапалкі ільну і ўзняцця пшпору.

Указаць кіраўнікам Багушэўскага раёна на недастатковую барацьбу за выкананне плана мяснанаствак і, што неадпаведнае гэтага ўчастка можа пазбавіць раён права ўтрымання пераходнага чырвонага сцяга.

3. Занесці на чырвоную дошку: **Бабруйскі, Гомельскі, Чэрыкаўскі, Багушэўскі, Даманавіцкі і Прапойскі** раёны.

Адначасова з гэтым камісія звяртае ўвагу Гомельскага, Чэрыкаўскага і Даманавіцкага раёнаў на неабходнасць узмацнення тэмпаў па выкананню плана падняцця пшпору і пшпору.

4. Памярэдзіць раёны: **Бягомльскі** (сакратар РК КП(б)Б Мурзіч, старшыня РВК Шаммель), **Свяцілавіцкі** (сакратар РК КП(б)Б Ляўшэнаў, старшыня РВК Наўмёнак), **Барысавскі** (сакратар РК КП(б)Б Сосінаў, старшыня РВК Махнач), **Кармянскі** (сакратар РК КП(б)Б Леановіч, старшыня РВК Грыбаедаў), **Лагойскі** (сакратар РК КП(б)Б Цаліноў, старшыня РВК Клімаў), **Добрушскі** (сакратар РК КП(б)Б Бянтайш, старшыня РВК Шляхтуноў), **Смалевіцкі** (сакратар РК КП(б)Б Кудман, старшыня РВК Хадаровіч), **Асвейскі** (сакратар РК КП(б)Б Сарыкоў, старшыня РВК Мартынаў), **Расонскі** (сакратар РК КП(б)Б Шумакоў, старшыня РВК Партноў), **Клімавіцкі** (сакратар РК КП(б)Б Анісаў, старшыня РВК Сільвестраў), што калі яны не даб'юцца ў гэтую падрыхтоўку ліквідацыі адставання па прапалцы, падняццю пшпору і пшпору, будуць занесены на чорную дошку.

5. Памярэдзіць раёны: — **Лоеўскі** (сакратар РК КП(б)Б Кірушчанка, старшыня РВК Новікаў), **Горакі** (сакратар РК КП(б)Б Серафімаў, старшыня РВК Жук), **Клічаўскі** (сакратар РК КП(б)Б Пішкоў, старшыня РВК Дэйко), **Чачэрскі** (сакратар РК КП(б)Б Кайкоў, старшыня РВК Надворскі), **Нараўлянскі** (сакратар РК КП(б)Б Казачонак, старшыня РВК Элькін), што калі ў бліжэйшую падрыхтоўку не ліквідуць адставання па злучнай кампаніі, выканання мяснанаствак і прапалкі, — яны будуць занесены на чорную дошку.

6. Камісія адзначае, што **Барысавскі** і **Аршанскі** раёны па становішчу на 10 чэрвеня гаведна адстаюць па прапалцы і падняццю пшпору, што сведчыць аб наступіўшым самазаспакаенні гэтых раёнаў.

ЧЫРВОНАЯ ДОШКА

Рашэннем Цэнтральнай камісіі па саборніцтву з Заходне-Сібірскім краем і Заходняй вобласцю, за ўзорны паказальнікі барацьбы, за большыя ўраджай, занесе-

Ход прапалкі, пад'ёму пшпору, пшпору і вывазкі гною на пшпору па БССР на 10 чэрвеня 1935 г (у процантах)

№ п. п.	Раёны	Прапалка ільну	Прапалка ўсяго зернавых	Падняцце пшпору	Падняцце пшпору	Вывазка гною
1.	Петрыкаўскі	98,3	44,3	6,2	10,4	0,9
2.	Севіненскі	96,7	9,7	15,6	6,3	12,1
3.	Багушэўскі	90,8	65,5	79,5	46,0	5,3
4.	Лёвненскі	87,8	30,3	27,9	22,6	18,3
5.	Бабруйскі	85,8	100,0	100,0	2,8	—
6.	Старобінскі	82,7	31,9	16,7	4,4	10,1
7.	Чашніцкі	82,2	25,8	35,0	18,6	30,4
8.	Рагачоўскі	79,9	16,9	27,8	13,1	—
9.	Прапойскі	79,4	57,7	73,8	21,4	30,3
10.	Чэрыкаўскі	78,9	72,2	25,5	8,8	—
11.	Белгачоўскі	77,4	50,3	27,0	22,0	40,2
12.	Дубровенскі	76,7	53,2	42,4	15,7	4,5
13.	Чавускі	73,3	35,0	48,1	5,6	—
14.	Гарадоўскі	72,6	45,5	49,7	6,3	22,6
15.	Даманавіцкі	71,9	64,2	40,7	10,5	—
16.	Талачынскі	68,6	12,0	92,4	10,8	28,1
17.	Рудзёнскі	68,4	21,4	72,4	11,6	0,1
18.	Сіроцінскі	66,1	43,9	21,4	8,3	6,3
19.	Любанскі	63,9	63,7	5,8	14,2	3,7
20.	Капыльскі	60,9	39,8	64,3	9,0	0,5
21.	Брацінскі	58,6	16,6	6,7	—	—
22.	Удзінскі	57,7	42,0	2,8	2,8	—
23.	Слуцкі	57,5	36,5	27,4	5,0	2,6
24.	Горакі	55,0	38,4	45,2	11,3	3,3
25.	Шклоўскі	51,7	10,4	32,3	15,1	11,3
26.	Тураўскі	51,5	37,0	3,5	17,9	—
27.	Лельчынскі	50,6	11,5	35,8	8,1	1,9
28.	Межаўскі	48,6	19,1	52,2	25,4	11,9
29.	Клімавіцкі	48,5	6,2	31,4	14,3	—
30.	Чырвонаслабодскі	48,2	14,4	34,6	8,0	0,1
31.	Барысавскі	47,0	28,6	88,8	15,5	5,3
32.	Жлобінскі	46,6	34,3	9,0	7,2	—
33.	Магнітоўскі	46,3	50,9	19,0	17,1	16,9
34.	Жыткавіцкі	46,2	13,2	14,9	7,6	—
35.	Касцюковіцкі	45,8	19,4	28,1	3,2	13,7
36.	Гомельскі	45,7	77,4	27,9	12,4	—
37.	Крутынскі	45,6	29,2	69,8	21,8	0,1
38.	Хойніцкі	43,1	22,6	44,1	12,9	23,0
39.	Ельскі	43,1	6,8	14,3	14,9	—
40.	Пухавіцкі	43,0	31,8	21,6	11,0	3,7
41.	Лельчыцкі	42,3	7,7	29,9	41,5	—
42.	Лоеўскі	42,3	10,2	7,5	25,2	—
43.	Парыцкі	41,9	28,0	15,0	11,2	—
44.	Капаткевіцкі	41,4	30,3	4,3	10,3	—
45.	Віцебскі	40,8	27,7	25,3	10,8	18,8
46.	Вялейскі	40,7	25,4	59,5	10,5	13,4
47.	Крупскі	39,1	31,7	62,1	33,5	11,9
48.	Дрыбінскі	39,0	8,5	31,5	8,6	0,9
49.	Крычаўскі	37,9	38,9	62,5	11,6	0,2
50.	Масіслаўскі	36,8	6,5	25,5	4,1	1,7
51.	Камянінскі	36,6	9,9	14,2	5,4	—
52.	Церахаўскі	36,1	12,4	14,0	6,2	1,1
53.	Буда-Кашалёўскі	35,4	25,5	33,7	29,5	20,1
54.	Ушацкі	33,5	9,9	28,3	14,0	—
55.	Рэчыцкі	32,8	12,7	20,0	17,5	—
56.	Хойніцкі	32,1	20,7	38,1	19,4	—
57.	Аршанскі	31,2	7,1	52,2	15,3	19,6
58.	Віхавіцкі	31,0	28,0	23,4	10,6	—
59.	Чэрвеньскі	30,7	20,6	37,9	13,2	—
60.	Старадарожскі	30,2	21,4	14,3	7,7	7,8
61.	Кіраўскі	30,0	14,1	77,0	20,8	0,5
62.	Суражскі	29,2	16,7	36,1	11,0	21,1
63.	Менскі	29,2	11,2	44,3	63,4	0,2
64.	Асіпавіцкі	28,3	20,0	5,2	38,7	0,6
65.	Веткаўскі	27,5	13,7	21,6	13,0	—
66.	Магілёўскі	26,0	10,0	70,2	8,4	3,2
67.	Чырвонапольскі	24,6	26,2	16,2	13,1	0,2
68.	Смалевіцкі	24,5	5,4	44,3	4,8	2,3
69.	Поліцкі	21,9	8,9	26,1	9,0	1,5
70.	Грэскі	21,5	11,9	36,7	4,9	0,4
71.	Дрысенскі	20,8	13,6	34,7	3,7	32,8
72.	Расонскі	19,2	6,3	18,1	8,3	10,9
73.	Добрушскі	17,6	5,2	36,0	3,6	—
74.	Чачэрскі	17,6	13,7	20,2	1,1	8,1

мі...однікамі, а потім у барацьбе з меншавікамі.

Асабліва неабходна пільковае ўстаенне важнейшых этапаў паслявоенскага перыяду і барацьбы партыі з трацкізмам, трацкіска-зіноўеўскай групай, правым ухілам, «левымі» камуністамі і іншымі антыпартыйнымі групамі. Гэта вывучэнне павінна адбывацца на аснове твораў Леніна—Сталіна, матэрыялаў з'ездаў, канферэнцый і пленумаў ЦК партыі.

га партыйных арганізацый павінна быць звернута на падрыхтоўку і перападрыхтоўку прапагандыстаў на гісторыі партыі і на ленінізму.

Неабходна выбраць на гэтых курсах правяраных прапагандыстаў і вылучыць для іх лепшых выкладчыкаў, маючы на ўвазе, што ад прапагандыста ў першую чаргу залежыць узровень палітыка-выхаваўчай работы ў партыйных школах і гуртках.

Побач з гэтым ЦК ВКП(б) рэка-

шы на чырвоны дошчу наступныя раёны: **Бабруйскі** (сакратар РК ВКП(б) **Чарняшоў**, старшыня РВК **Царонак**); **Гомельскі** (сакратар РК ВКП(б) **Клімчук**, старшыня горсавета **Малашонак**); **Чэрыкаўскі** (сакратар РК ВКП(б) **Ветроў**, старшыня РВК **Ратайка**); **Багушэўскі** (сакратар РК ВКП(б) **Раманенка**, старшыня РВК **Еўласёў**); **Даманавіцкі** (сакратар РК ВКП(б) **Шэфар**, старшыня РВК **Харлап**); **Прапойскі** (сакратар РК ВКП(б) **Кавалёў**, старшыня РВК **Чорнаброду**).

Усё гэта тэрмінова разгортванне работ.

СЕЛЕЗНЕЎ.
ФІЛІПАЎ.
АЛІФАНАЎ.

76. Гомельскі	16,8	8,3	13,7	35,6	35,8
77. Дзяржынскі	15,0	36,0	71,4	12,1	0,1
78. Асвейскі	12,6	5,5	8,9	—	20,8
79. Кармянскі	11,9	3,6	28,3	10,4	—
80. Жыткавіцкі	10,5	13,9	42,9	3,8	0,5
81. Заслаўскі	6,5	23,5	44,9	4,6	0,1
82. Бягомльскі	5,9	1,6	38,8	10,1	—
83. Бярайскі	4,1	2,0	24,1	48,7	0,1
84. Пленчаніцкі	3,0	14,6	35,1	7,1	—
85. Логойскі	2,6	4,2	50,9	11,1	0,5
86. Халопеніцкі	—	16,4	49,0	03,	31,5
87. Клічаўскі	—	—	36,8	—	—
88. Свяцлавіцкі	—	1,8	9,7	—	1,5
89. Уваравіцкі	—	—	—	1,5	—
УСЯГО па БССР	46,3	23,4	86,7	12,7	6,4
Было на 5/VI 1935 г.	20,1	9,5	22,5	9,5	3,2
Было на 10/VI 1934 г.	73,4	82,6	47,0	46,6	—

76. Гомельскі	16,8	8,3	13,7	35,6	35,8
77. Дзяржынскі	15,0	36,0	71,4	12,1	0,1
78. Асвейскі	12,6	5,5	8,9	—	20,8
79. Кармянскі	11,9	3,6	28,3	10,4	—
80. Жыткавіцкі	10,5	13,9	42,9	3,8	0,5
81. Заслаўскі	6,5	23,5	44,9	4,6	0,1
82. Бягомльскі	5,9	1,6	38,8	10,1	—
83. Бярайскі	4,1	2,0	24,1	48,7	0,1
84. Пленчаніцкі	3,0	14,6	35,1	7,1	—
85. Логойскі	2,6	4,2	50,9	11,1	0,5
86. Халопеніцкі	—	16,4	49,0	03,	31,5
87. Клічаўскі	—	—	36,8	—	—
88. Свяцлавіцкі	—	1,8	9,7	—	1,5
89. Уваравіцкі	—	—	—	1,5	—
УСЯГО па БССР	46,3	23,4	86,7	12,7	6,4
Было на 5/VI 1935 г.	20,1	9,5	22,5	9,5	3,2
Было на 10/VI 1934 г.	73,4	82,6	47,0	46,6	—

Уточна-статыстычны аддзел Наркамзема Беларусі.

Канстанцін Лордкіпанідзе

Далоў кукурузную рэспубліку

Урывак, які мы дружым ніжэй, з'яўляецца XXV главай з вядомай кнігі грузінскага пролетарскага пісьменніка таа. Лордкіпанідзе—«ДАЛОЎ КУКУРУЗНУЮ РЭСПУБЛІКУ».

Таа. Лордкіпанідзе нарадзіўся ў 1905 годзе, літаратурнай творчасцю пачаў займацца ў 1924 годзе, зварнуў на сябе ўвагу, як паэт-пірык. Яго пірыня, здаровая па сваёй сутнасці, пазбаўлена элементаў містыкі і ўпадніцтва. Асабліва варта адзначыць яго пазму «Рабчы-вынаходца», у якой ён даў вобраз героя палігоні, перадавага энтузіяста сацыялістычнай індустрыі.

У апошнія гады таа. Лордкіпанідзе пачаў пісаць

і празаічныя творы. Вядомы яго такі нарыс, як «Новыя сяляне» з жыцця шыракскай—перадавой у Грузіі—номуны.

Яго апошні раман «Далоў кукурузную рэспубліку» з'яўляецца вялікім укладам не толькі ў творчы, шлях пісьменніка, але і ва ўсю грузінскую сфэрычную літаратуру. Гэта шырокае палотнішча, якое адлюстроўвае працэсы сацыялістычнай перапрабы вёскі.

Ідэйна-мастацкая перамога рамана заключаецца ў тым, што ў адлюстраванні вёскі няма штампу, фальшывай мажорнасці і схем. Раман адлюстроўвае нараджэнне і крысталізацыю новага сацыялістычнага чалавека на вёсцы.

ніва, як бык. Выпростае анімеўшныя сугавы, адкасвае да кален штаны і пачынае цяжкімі ступнямі мясіць гліну.

Неўзабаве паказваецца Тарасі.

— Добры дзень! І сёння першым.

У голасе старшыні арцелі готулькі цёплыні, што Мекі шкадуе, — чаму не ўстаў яшчэ раней.

— Перадыхні, закусі, — працягвае яму Тарасі загорнутае ў хустцінку сьнеданне.

Мекі расчулен клапатлівасцю. Хвалючыся, ён шукае вялізнае пёйлае слова, каб даць адтуць гэтай добрай чалавеку сваю глыбокую ўдзячнасць. Але хлопец не мае сілы выказаць нават простае «дзякуй» і толькі разгублена пераказвае.

— Не трэба, не хочацца есці!

Апоўдні, калі тыя, што працавалі на шэбудоў хлява, садзіліся за абед, ён глытаў кавалкі спадцішка, нібы не хоча, каб заўважылі, як ён есць.

Бачуа гэта абуралася

— Чаго хаваешся? Баго байся?

Але Бачуа шэціла ў жыцці. Ён не ведаў ні скнарлівага гаспадарчага погляду, ні поглядаў звыкліх гаспадарскіх рабят, якія падлічвалі кожны кавалак, што трапіла ў рот батраку. Бачуа не ведае, што Эрэмо зусім адвучыў Мекі есці па-чалавечаму, што ён прымушаў яго красці нават зароблены кавалак хлеба. Мекі толькі тады працягваў руку да ежы, калі гаспадар не глядзеў у яго бок.

Міжрэны, рабскі характар Мекі даваў сябе адчуваць на кожным кроку ў арцелі. І гэтай яго слабасцю карыстаўся Ушверыдзе, што прымушаў хлопца прыходзіць на працу да сябе ў хату, пакуль камсамольская ячэйка не вынесла Ушверыдзе ганьбаванне, а былому батраку не вытлумачыла, што ён—поўнапраўны член арцелі і ніхто не мае права пасылаць яго ні за вадой з агромністымі стаўбунамі, ні ў поле пасвіць неарцельную жывёлу.

Так павольна клапатлівы ўдзел ячэйкі вызваляў Мекі ад рабскіх звычак батрацтва. Але сапраўдны пераварот у яго свядомасці арабіў наступны выпадак.

Таліко Саганелідзе адначасова з Мекі падала ў ячэйку заяву аб прыёме яе ў камсамол. Мекі быў ушэўнен, што яе прымуць з радасцю. Але здарылася тое, чаго ён ніяк не чакаў: Таліко не толькі адмовілі, але і так яшчэ прабралі на сходы, што Мекі атарнула сумненне: «Ужо калі Таліко—і прыгожая, і начытаная,—не падыйшла, то мяне тым больш забракуюць». І калі Бачуа пачаў зачытваць яго анкету, ён, аграмадзіна, раптам сціскаўся ў нікізны камяк, збіс, ушугаў галаву ў плечы і схавалася за плечы Чаліко.

У Тарасі шырокія пляны. Тарасі вырашыў выкартаваць пад агарод Лехемурскія хмызнякі. Скілкаў схода, але не прыпомніў, што ў гаспадарцы арцелі толькі пяць пар быкоў, ды адна худая кабыла.

Члены арцелі шпроста заківалі галавамі.

— За ўсё хаваешся... Пачнем,

вялізнай падзеяй для ячэйкі. Усе ў момант зацікалі, рабілася сур'ёзнымі і нейка па-інакшаму пачыналі глядзець на таго, чыя заява падлягала разгляду. Прыгадаўшы гэтыя погляды, Мекі адразу адчуў сябе дрэнна. Хоць-бы Чаліко зламаў сабе нагу і не прышоў на сходы. А то прыстане, бестыя, з рознымі недарэчнымі запытаннямі.

Але якім было здзіўленне Мекі, калі рабяты, заслухаўшы простую яго анкету, раптам узняліся, зашумелі, запласкалі ў далоні.

— Ведаем, наш!

І Мекі зацвердзілі так хутка, нібы ячэйка раней пра гэта згаварылася.

Гэты выпадак узвысіў Мекі ва ўласных вачах і запаліў яго такой гордасцю, якую ён толькі аднойчы пазнаў на конскім рынку, калі таргаваў бычкаў. Толькі цяпер Мекі адчуў сваю перавагу над Таліко. Гэта пачуццё было батрацка захоўвае і пэсідзі і па сёнешні дзень. Ён адпачыў ім даццы Саганелідзе ва ўсе тыя здэкі і насьмешкі, якімі яна адказвала на яго каханне.

Мекі не ведаў, як адзікаваць Тарасі і ячэйку за ўсе клопаты, да якіх ён ніяк не прывык, якія ўсё яшчэ турбавалі яго. Стараннем на працы? Гэтым не адпачыў. І Мекі чакаў з нецярплівасцю выпадку, калі якім-небудзь незвычайным учынкам ён одолее пакрыць усю сваю неабмежаваную запазычанасць і арцелі, і таварышам.

У Тарасі шырокія пляны. Тарасі вырашыў выкартаваць пад агарод Лехемурскія хмызнякі. Скілкаў схода, але не прыпомніў, што ў гаспадарцы арцелі толькі пяць пар быкоў, ды адна худая кабыла.

Члены арцелі шпроста заківалі галавамі.

— За ўсё хаваешся... Пачнем,

а потым не справімся, і ўсё гіне. Разабраць насенне не цяжка, а як даглядаць засянае? Рук не хопіць!

Тарасі слухае і хітра ўхмыляецца. Галоўнае—пасеяць, а там рукі знойдуцца. Засянаму цалю мужык не дасць загінуць. Толькі ўбачыць усходы—нікая спіка, нікая сіла яго не сутрымае. Будзе крактаць, будзе сціну гнуць, рукі матыгай мазоліць, а нікуды не пойдзе. У тры шагібелі сагнаецца і, каб не папшодзіць качана, ззелле не матыгай—рукамі павыцягвае. Дзе мужык падзе, адтуль ён не пабяжыць.

— Калі-б поле было апрацавана, тады-б яшчэ варта брацца. А карчаваць Лехемуры—не жартачкі!

— Катаржная праца, сапраўд-ная, з ног зваліць яна.

Мекі ад радасці не сямціцца. Ён прыўзняты ад таго, што члены арцелі не згаджаюцца з Тарасіем. Нарэшце, настаў шчаслівы выпадак, пра які ён так даўно марыў.

Устаў і нясмела завіў:

— Найдзі карчаваць!

— Падвёў, сабака!—незадаво-лена прабурчэлі старэйшыя.

Поплеч з Мекі стаў і Бачуа Ва-шакідзе.

І ўжо на другі дзень раніцою на шакальскіх запаведніх—Лехемурскія хмызнякі—абрушыліся тапары і кіркі двух смельчакоў. Да полудня працавалі моўчкі, а потым тапар Бачуа прыціх:

— Ад раніцы працуем, а следу ніякага,—забурчэў камсамалец.

— На пале жыцця месца няма ад калючак.

Сяк-так дацігнулі да вечара, а потым узвалілі на плечы тапары і кіркі і намерыліся ісці.

— Куды, цягнуць? Складзі ў шалашы, саўтра-ж прыдзем?—сказаў Мекі.

— Я не прыду. З якой прычыны з-за нейкага гароду калечыць сабе!

Тое, што Бачуа пашоў, не вельмі непакоіла Мекі.

«Вось цяпер пакажу арцелі сваю адданасць»,—падумаў ён.

Падсякаць кусты не трудна, але вась выкарчоўка каранёў прыбівае Мекі. Часамі на такіх траціні—ніяк не здолееш. Цяпнеш, торгаеш, з сіл выбываешся, а ён усё не здаецца.

Але Мекі не здае. Перадыхна, патушыцца і зноў шнецца, пакуль карань не астанецца ў руках. Аднак, на траці дзень і Мекі зама-рыўся. Да поўдня яшчэ далёка, а кірка ўжо валіцца з рук. І хлопец сам сабе зрабіў першую палётку: «Гэта пакіну—яго з самай глыбіні трэба цягнуць».

Падсек голле пруткага куркан-яла (хмызняка) і, шмонуўшы, пашоў далей. Наступны куст выдаўся яшчэ мацнейшым.

«Не, з гэтым і зусім не патра-лю»,—упэўніў сябе Мекі і зрабіў тое самае. Збавіўшы імгнату, пакі-даў усё больш і больш неадкар-чаваных кустоў. Сякаў толькі верхавінкі, спынаўся хутчэй да-брацца да папаратніка, дзе наволі адной матыкі. Раней мурлыкаў нешта над нос, а цяпер змоўк: за-сарамоўся, нібы зрабіў правін-насць у нечым. І ўжо вайшоў у папаратнік, як раптам прыпомніў:

«У куркандэла пракляты ко-рань. У два-тры дні гэтак распу-шыцца, што даведзецца зноў па-дразаць. Не пахваліць Тарасі. Ска-жа, для адчэпнага тараўся».

Усхваляваны гэтай думкай, Мекі кінуў матыгу і пабег да таго месца, дзе ўпершыню даў маху, і з усёй сілы замакнуўся кіркай.

Увесь дзень пашоў на дакарчоў-ку пакінутых кустоў. «Гарод—наш. Цяпер не ў гаспадару пра-цу, каб толькі для адчэпнага ка-пацца ў зямлі. Няхай мала, але на карысць».—з задаваленнем ра-шыв ён, выдраўшы апошні карань. Замарыўся. Рукі адвальваюцца. Ісці цяжка. Паваліўся і адразу за-

кае яго Эрэмо з аграмаднымі ка-шполкамі, міскамі і грубай сваркай.

Тры дні пакуль яшчэ не далі яму адчуць усю жывіцельную сло-дуч воль.

Рана. На дварэ Джышкарыні, дзе арцель будзе каменны хлэў, пакуль нікога не відаць.

Нітрабы Мекі пацягваецца ля-

АБ „ПРАКТЫЦЫ“ У КЛІМАВІЦКІМ ЗООТЭХНІКУМЕ

(ПІСЬМО СТУДЭНТАУ)

У Клімавіцкім зоотэхнікуме пачалася практыка.

Загаворы навукальнай часткі тав. Сячук выдаў загад, каб студэнты працавалі на гаспадарцы тэхнікума за лік практычных заняткаў.

Праграму Наркамзема БССР аб практыцы загаворы гаспадаркі Заводскага нават студэнтам не пакажа. Ён прымуся іх працаваць на пасадцы бульбы, буракоў і вывазцы гною.

У Клімавіцкім зоотэхнікуме папускаюць указанні аб практыцы студэнтаў.

ДЗЯТКОЎ, ВАСІЛЕЎСКІ, РЫЖКОЎ, ГРЫШЧАНКА і інш. (усяго 19 подпісаў).

—О—

ЧАМУ НЕ АДКРЫВАЮЦЬ ЯСЛЕН

(ПІСЬМО КАЛГАСНІКАУ)

Агульны сход калгаса «Чырвоная змена», Нікіцінскага сельсовета (Шчэлюўскі раён), паставіў адкрыць дзіцячыя яслі, каб даць магчымасць жанчынам выходзіць на палывыя работы.

Прайшло шмат часу, але яслі яшчэ не адкрыты, нават і памяшканні для іх няма. Многія жанчыны не выходзіць на работу, бо няма дзе пакідаць дзяцей. Праўленне калгаса не турбуецца выконваць паставорку агульнага схода.

ФІЛІПАЎ, МАРОЗАЎ.

—О—

ПА СЛЯДАХ НЕАПУБЛІКАВАННЫХ ПІСЕМ

Сакратар Даманавічага РК КП(б)Б т. Шэфтар паведамляе, што ўказаныя факты ў пісьме т. Праноўскі аб злоўжываннях парт-орга і старшын калгаса «Савецкая Беларусь», Зельніцкага сельсовета, Зайцава падвержаны.

Зайцаў рашэннем бюро РК і агульнага схода калгаснікаў зняты з работы парт-орга і старшыні кал-

КАНДЫДАТЫ НА ПРАВА ПАДПІСАЦЬ РАПАРТ НАШАМУ ВЯЛІКАМУ ПРАВАДЫРУ ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ

Тысячы брыгад калгасаў і сельсоветаў прымаюць удзел у спабарніцтве калгасных брыгад, трантарных атрадаў, у паходзе імя тав. Гікало за лён. З кожным днём множацца рады барацьбы за права падпісаць рапарт таварышу Сталіну. На прадстаўленні райкомаў партыі і райвыканкомаў заносіцца ў спіс кандыдатаў наступныя таварышы:

АРШАНСКІ РАЁН.

83. Млікуеў, член КП(б)Б, старшыня Будаўскага сельсовета. Па сельсавету план сяўбы ільну выканан на 114,3 проц. Засеяна на лепшых павяродніках і на цаліне. Апрацоўка і запраўка глебы добрая. Разгортваннем масавай работы, добрай паставоўкай работы секцый і дэпутацкіх груп сельсовет выходзіць у перадавыя сельсоветы раёна.

84. Кажура, член партыі, старшыня Яроміскага сельсовета. У часе веснавой сяўбы ў сельсавеце была добра паставлена партыйна-масавае работа. Штодзённа выходзіць аператыўны бюлетэнь, а ў калгасных брыгадах штодзённая газета. Маючы план сяўбы ільну ў 154 гектары па сельсавету засеяна 165 гектараў.

85. Бялюдава Змілія, старшыня калгаса «Чырвоная змена», Тумініцкага сельсовета. Летась калгас паказаў лепшыя ўзоры барацьбы за лён і здачы высокакачэнай прадукцыі. Сёння калгас выканаў план сяўбы ільну выключна на каніюнышчы і на цаліне.

86. Гурэвіч М., старшыня калгаса «Пролетарый», Пішчалаўскага сельсовета. У калгасе добра арганізавана сацыялістычнае спабарніцтва. Сяўба яравых з ацэнкай на «добра» ў калгасе закончана 30 красавіка.

87. Вайцхоўскі А., брыгадзёр калгаса «Х з'езд саветаў», Зубаўскага сельсовета. План сяўбы ільну брыгада выканала 19 красавіка, а ўсю яравую сяўбу 26 красавіка. У часе падрыхтоўкі і правядзення сяўбы ў брыгадзе штодзённа выходзіла напечаная газета.

88. Міксіменка К., старшыня калгаса «Чырвоны сад», Зубаўскага сельсовета. Дэлегат усеагульнага з'езда калгаснікаў-ўдзельнікаў. Старшыняў працуе пецьць год. Калгас скончыў сяўбу ільну 18 красавіка з ацэнкай на «выдатна».

89. Новікава Х., адказная па ільну ў калгасе «Пролетарый», Зубаўскага сельсовета. Узорна працавала сама і добра арганізавала спабарніцтва ўсіх калгаснікаў і калгасніц за атрыманне высокага ўраджаю ільну. Штодзённа правіралася якасць сяўбы і запраўкі пасевы.

90. Суган М., лепшая ўдзельніца паходу імя тав. Гікало за лён. Брыгадзёр калгаса «Вольны труд», Пам'яўскага сельсовета. Сяўбу ільну правяла з ацэнкай на «выдатна».

91. Шчэрбянск Л., старшыня калгаса «У Кастрычнік», Межаўскага сельсовета. Працуе старшынёй чатыры гады. Высеў калгас з адстаючых у перадавыя. Сяўбу ільну закончыў 15 красавіка, а ўсіх зернявых 29 красавіка.

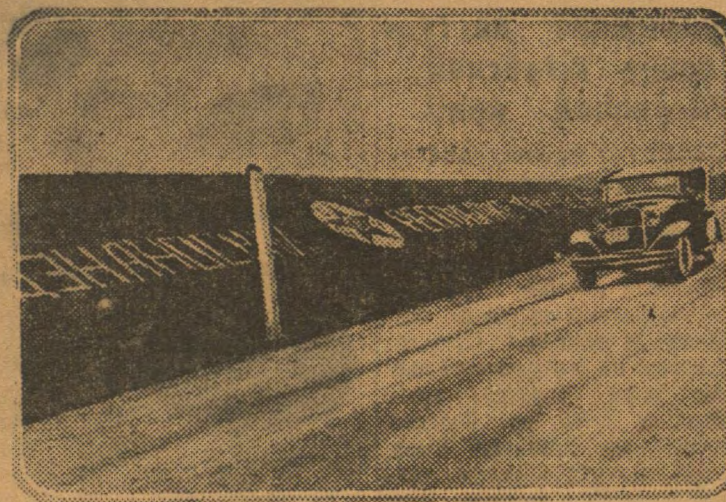
92. Яраш, старшыня калгаса імя Леніна, Якаўлевічскага сельсовета. Сяўбу ільну ў колькасці 36 гектараў закончыў 16 красавіка па каніюнышчы і на цаліне з ацэнкай на «выдатна».

БЯРЭЗІНСКІ РАЁН.

93. Вінік І., брыгадзёр калгаса «Новае жыццё», Брацкаўскага сельсовета. Не раз пачынаўся калгасам за ўзорную работу. Прабильна арганізаваў працу ў брыгадзе і гэтым забяспечыў рэальнае завяршэнне веснавой сяўбы. Лён у брыгадзе засеяна на найлепшых павяродніках поўг захаванні ўсіх правіл агратэхнікі.

94. Харлановіч, старшыня перадавога ў раёне калгаса «Чырвоны лётчык», Перавозскага сельсовета. Калгас першым па сельсавету 7 мая закончыў яравую сяўбу.

95. Некай С., старшыня калгаса імя Калініна. У калгасе добра паставлена масавае работа і сацыялістычнае спабарніцтва за лепшым правядзеннем палывых работ і выкананнем плана жыццёлагадоўлі. Калгас поўназначна электрафікаваны. Калгас пераключыўся на палі-

На шасейных дарогах рэспублікі.

Фото А. МІКУЦКАГА.

РОДНЫ БАЦЬКА „НАРКАМЗЕМАУСКІХ ПАСЫНКАУ“

18 красавіка «Звязда» надрукавала артыкул «Наркамземаўскія пасынікі». У артыкуле пісалася, што з Наркамзема па прычыне агідных недапушчальных адносін да людзей у 1934 г. уйшло 44 землеўпарадчыкі і 8 у першыя месяцы 1935 года. Далей прыводзіліся факты, калі людзі з 1933 г. не атрымлівалі заробтнай платы, па поўгода чакаюць ад аддзела землеўпарадкавання Наркамзема адказу на свае паўторныя і патройныя скаргі.

І зусім зразумела, што тав. Фрыдман — начальнік аддзела землеўпарадкавання Наркамзема БССР — працягваўшы аб такіх агідных антысацыяльных дзеяннях у яго ведамстве, шасцішыў атразу... з абвяржэннем на 13-ці лістах, каб даказаць, што ён гэтым пасынкам з'яўляецца родным бацькам.

«Усе факты, — імя тав. Фрыдман, безумоўна, маюць месца. Ні ў якой меры не адмаўляю іх». Прабильна і тое, «што адзел землеўпарадкавання задаўжаў на зарплата за мінулыя гады 232.700 руб.». Верна і тое, «што адзел землеўпарадкавання задаўжаў дубровенскай зямельнай партыі 19.000 руб.». «Надзяржае тав. Фрыдман і ўсе астатнія факты. Абвяргае ён толькі адзін факт, што па адной партыі зарплата не выплачана не за 6 месяцаў, а... за

чаго яна ніколі не пісала, прадаўжае старую сваю палітыку ігнаравання інтарэсаў землеўпарадчыкаў, гэтым самым врываючы важнейшую работу па перадачы калгасам дзяржаўных актаў аб замацаванні за імі зямлі на-вечна.

Звернемся зноў да фактаў. Пасля змышчэння карэспандэнцыі «Наркамземаўскія пасынікі», намеснік начальніка аддзела землеўпарадкавання НКЗБ тав. Зайцаў напісаў у цэнтральнае праўленне саюза зямельных работнікаў, што ў сувязі з пераходам зямельных партый на гаспадарчы разрахунак адзел землеўпарадкавання внімае з сабе ўсю адказнасць за заробную плату.

Аб гэтым абурочым нахабным учынку свайго намесніка тав. Фрыдман ведае, але замоўчвае, бо гэта і ёсць яго лівія практычнай работы—землеўпарадчыкі 5—6 месяцаў і без зарплат праживуць.

Груба распараджаецца адзел землеўпарадкавання і законам урада аб выплаце спецыялістам кватэрных грошай з кастрычніка 1934 г. Загадам № 705 тав. Фрыдман гэты закон скасаваў, устанавіўшы выплату кватэрных толькі з 1 красавіка 1935 г. Далікатна кажучы, т. Фрыдман украў такім чынам з кішнён землеўпарадчыкаў 50.000 рублёў.

Адзел землеўпарадкавання, узначальваемы Фрыдманам, нясе персанальную адказнасць за тое

Парыкмахерскія норавы

Доктар - хірург Смалявіцкай больніцы доўга разглядаў 8 ран на брытай галаве пацыента. Ён ніяк не мог здагадацца, якой зброй нанесены раны і чаму яны падобны адна да другой.

— Ды хто-ж вас так апрацаваў? Хуліганы ці што?

Пацыент, крыху пачырванеўшы, праз зубы працадзіў:

— Гэтыя раны, можна сказаць, зроблены за свае ўласныя працоўныя грошы.

Доктар здзіўлена спытаўся:

— Як гэта за грошы? Ці пры памяці вы, малады чалавек?

Пацыент, памаўчаўшы, як-бы ў адказ задаў пытанне доктару:

— Ці брыліся вы, доктар, у смалявіцкай парыкмахерскай?

Гэта пытанне рассяяла ўсіх іх здагадкі. Прычыны раўнення сталі яснымі.

Прыведзеная нам карціна не выдумка, а горкая праўда, да якой вымушан прывыкнуць усякі смалявіцкі грамадзянін, які не хоча насіць бараду і доўгія валасы.

У цэнтры мястэчка, з дзвярэй старэнькай хацінкі крыкліва зазвае шыльда:

«Парыкмахерская

арцелі

«Красный парыкмахер».

І як-бы ў дадатак да гэтага тэксту на шыльдзе асколкам владзімірскага багамазы нарысавана карціна, адлюстроўваючая працэс парыкмахерскай вытворчасці.

Заходзім у парыкмахерскую. Чалавек пяць наведвальнікаў размясціліся ўсёж сценкі. З паці толькі лвым пчасліўцам шапанцавала ўстроіцца на скрыпучых поўразваленых крэслах.

На абшарпанных сценках развешаны плакаты часоў аднаўлення перыяда. На плакатах наклеены розныя абвесткі і лозунгі, шчодра ўсеяныя слядамі мух. З левага боку люстэрка вісць лозунг «Одэкалон не роскаш, а гігіена».

З правага боку люстэрка — пастава смалявіцкага райвыканкома аб захаванні правіл санітарыі

вае парыкмахер і бруднай ануцкай прыпіскае парэзанае месца.

Кроў прысунылася, парыкмахер, далей жартуючы, спрытна брысе наведвальніка.

Ды што гэта такое, зноў кроў? — Якая там кроў, звычайны прыпчык.

— Але-ж вы брыце твар, а чаму-ж у мяне з вуха кроў ідзе? — з некаторым абурэннем заяўляе пацярпеўшы.

— Нічога, мы зараз яе затрымаем,—і зноў брудная ануцка прыпіскаецца к твару, толькі спачатку яе змачылі нейкай запляснелай вадкасцю.

— Ну вось, зноў добра

Яшчэ некалькі парэзаў і «апрацаваны» наведвальнік уступае месца другому.

У гэты час парыкмахер паспявае зладзіць уцацёра адпрацаваную сурвэтку і палажыць у тумбачку.

— Вас што, пабрыць?

— Так.

Разгортваецца толькі што складзеная сурвэтка. Са звычайнай бляшанай кружкі наліваецца халодная вада і нявымытай кістачкай і бруднымі рукамі парыкмахер разводзіць мыла.

— Чаму ў вас сёння такая халодная вада? — пытаецца кліент.

— Ведаеце, з надвор'ем дрэнна. Вясна зацігнулася, сонейка яшчэ як след не грэе, таму і крыху халодная вадзічка, — з гэтымі словамі парыкмахер замазвае сядзачаму мылам нос і рот.

Пацягнуўшы пару раз па бруднаму, кругом зрэзанаму рамяню брытву, парыкмахер прыступае к апрацоўцы.

Шчасліўцу, як кажуць, шапанцавала, яго толькі чатыры разы парэзалі. Але, не глядзячы на такую невялікую колькасць ран, ён больш за ўсіх падняў шуму.

— Што вы так хвалюецеся? — умяшваецца другі парыкмахер Падумаеш, які нервовы народ пашоў. Вось у мяне ўчора быў кліент, дык яго вось раз парэзалі, і ён ні слова не сказаў, а прасі пашоў у больніцу.

Тав. Н. Г. пісаў у «Звязду» аб дзяржаўнай ахове калгаснай маёмасці ў калгасе «Чырвоны сцяг», Кароткаўскага сельсовета (Нарыйскі раён).

Раёна паведамляе, што факты поўнасна пацвердзіліся. Старшыня калгаса Чашанкоў рашэннем агульнага схода калгаснікаў з працы знят. Прыняты меры да аховы калгаснай маёмасці і ліквідацыі існуючай аб'ектаў.

спуў. Заснуў тым бестурботным моцным сном, які дае чалавеку шчыра, каб выраць яму сілы, затрачаныя ў барацьбе з ёю.

Бачуа быў узнёўны, што яго ўход ахалодзіў і Мекі. Але прайшло некалькі дзён, а Мекі не з'яўляўся ў вёску. Начаваў у шалашы.

— Нібыта насуперак мне прычапіў да гэтага хмызняку, — бурчэў незадаволены Бачуа.

Каб не набыць славы дэзертыра, пачаў думаць пра зварот у Лехемуры. Перачкаў яшчэ дзень і, калі ўпэўніўся, што Мекі не здаецца, збянтэжаны прыбег да шалашы. Каб загладзіць нетаварыскі ўчынак, Бачуа вырашыў навучыць Мекі грамаце.

— Мяне? — недаверліва перапытаў Мекі.

— Ну, але. Кніжкі і сшыткі ўжо дастаў.

Калі Мекі нарадзіўся, яго бедны бацька ўхапіўся за найбольш хітрае ўсё беднякоў: хросным бацькам сыну выбраў чалавека аднаго, каб той, калі час настане, навучыў-бы Мекі грамаце і вывоў-бы ў людзі. Пасля смерці бацькі чатырохгадовага сінату прытуліла бабуля, якая калі прайшло яшчэ чатыры гады, прынесла да хроснага кнух курак і аднаго неўніка і прыняла васьмігадовага Мекі: — курак з пёўнікам — паласаванца, а хлопчыка — каб грамаце навучыць.

Хросны бацька ўправіўся з куркамі ў той-жа вечар, а адносна хрэніка не спяшаўся, прытрымліваючыся старой ісціны: вучыцца шкёлі не позна.

Ад самай раніцы да вечара хрэнік цягаў вадзіны стаўбунны вадой, чысціў, катлы і не адыходзіў ад кухні. За два гады двухлітар не запамніў. Потым хлопчык перадаваў яшчэ нейкаму сваяку, таксама трымаў яго на кухні.

— Калі гэтакі хто лёс, навошта дарэмна служыць, на жалаванне аддам, — вырашыла бабуля і адва-

шанае сенажацей і правільнае працой і падрыхтоўка да ўборачнай.

96. **Крэер**, лепшы ўдарнік калгаса «XVII партыйны з'езд», Неганскага сельсовета. Мае 65 год. Пры падрыхтоўцы да сяўбы 1935 года адхіліў прапанову праўлення калгаса аб пасылцы яго на больш лёгкія ўнутрыкалгасныя работы ў патрабаванні замацавання за ім пары коней на ўвесь час палых работ. З'яўляецца адным з самых актыўных калгаснікаў у барацьбе за якасць. У 1935 годзе ўжо мае 96 працадзён.

97. **Давідовіч**, член КП(б)Б, старшыня калгаса «Совет», Багушэвіцкага сельсовета. Калгас сёлета асвоіў новых 14 гектараў палыны. Добра разгорнута сацыялістычнае слаборніцтва паміж брыгадамі і калгаснікамі. У часе сяўбы штодзённа выпускаліся брыгадныя палыны газеты. У калгасе рэгулярна працуе гурток па чытцы мастацкай літаратуры. Калгас пераклучыўся на ворыва папараў і расчысцэў 30 гектараў сенажаці.

ла адзінаццацігадовага ўнука да Эрэмо Пітахія.

І Мекі цяпер прыпомнілася юнацтва, якое адчыло ў чужых дамах і крывавы бабка з парай курак пад шахай, якая баяліва шапалывіла — «куркамі паласуйся, а хлопчыка грамаце навучы».

— Ліха з табой, навучай, — адгукнуўся Мекі, і гэтак шлёмнуў Бачуа па плячу, што той нават ўскрыкнуў.

— Звар'яцеў, ці што! Плячо адбіў.

Праз тыдзень у Лехемуры хмызняк, спяваючы, з'явіўся Нанетварыдзе. Спяваў ён толькі талды, калі піў ці працаваў. У астатні час звычайна сумаваў.

На карчоўцы Нанетварыдзе — навічок. Натуўшы яго спевы, Бачуа і Мекі хітра перагледзіліся. Не прайшло і поўгадзіны, як Нанетварыдзе перастаў спяваць і пачаў сварыцца:

— Што за пагібельнае месца! Калі пад кожным кустом гэтуткі мучыцца, — да будучага года з агародам не пасеем. Лепш дуб вырваць, чым з песняй працаваць у такім хмызняку...

...Пад вечар працаваўшых на Лехемурскай цаліне наведваў Тарасі.

— Здаровы, хлопцы. Добра працавалі... А я з добрымі весткамі.

— А ну, выкладвай.

— Першае, бабы паставілі дапамагчы ў карчоўцы, карчы прыдуць збораче. Другое, у Кутаіс вылікаюць... Кантрольная камісія... Адносна Дашніяні. Вы, значыць, без мяне тут трымайцеся.

У Бачуа загарэліся вочы. Не гэтак даўно разам з Тарасіем яны паслалі ў кантрольную камісію матэрыялы супроць старшыні выканкома і дожны дзень чакалі выкліку ў горад.

— Мы тут прыгледзім, а ты там пастарайся, — сказаў Бачуа...

...Праз тыдзень у вёску вярнуўся толькі Дашніяні. На яго хму-

раму твару Бачуа адразу здагадаўся, што Дашніяні ўжо і не старшыня выканкома і не член партыі. Ubачыўшы Бачуа, Дашніяні прымусіў сябе ўсміхнуцца:

— Ледзь-ледзь дабіўся. Два гады прасіўся. Адпусціце, кажу, раба адкрылася, лянціца трэба. Слухаць не хацелі. Толькі ўчорз ўважылі, вызвалілі. Заўтра ў Цхагтубо еду.

Бачуа ледзь сутрымаў сябе, каб не засмяяцца...

...Тарасі, перш чым вярнуцца ў вёску, зайшоў у зямельны адзел даведацца адносна трактара, які даўно чакала арцель. Загадчык земадзела паведаміў: першая партыя трактароў будзе атрымана ў ліпені і арцель «Слава комунізму» атрымае трактар без чаргі, як першая калектыўная гаспадарка ў Заходняй Грузіі.

— Магарыч за табой. Але гэта пасеем. Да ўраджаю пацярпім. Галоўнае знайдзі трактарыста. Давядзецца табе ехаць у Тіфліс.

— Выпісваць трактарыста з горада нам не на руку. Дзе ў нас гэтуткі, каб жалаванне яму плаціць? Унь для хлява тысячу чарапцёў не можам купіць!..

— Правільна, трудна, — згадзіўся загадчык і параіў Тарасію звярнуцца ў квачкірскую вопытную станцыю, якая на днях адкрывае курсы па падрыхтоўцы трактарыстаў.

— Там тэхнічны дырэктар Гегеля з вашага раёна. Пагутары з ім, напэўна не адмовіць падрыхтаваць тваіх рэбят.

— Гэта які Гегеля?

— Ладно, агравом, што на ферме настаўнічаў.

— Што ты кажаш? Наш? «Кравіва»? Як не ведаць! Старыя знаёмыя. Значыць усё добра, — абрадаваўся Тарасі і на другі дзень чагнаў сваю кулявую кабылу на квачкірскую станцыю.

тры месяцы. Здавалася-б пры такіх умовах Наркамзеу толькі аталоса закатаць рукавы і ўзяцца за лімітацыйны гэтых атіднастей, каб паставіць землеўпарадкаў у такіх умовах, як патрабуе ад Наркамзеа партыя і ўраі.

Але тав. Фрыдман ужо твару свайго імкнецца даказаць, што вінаваты начальнікі землеўпарадчых партый, бо яны слаба займаюцца спажываннем сродкаў з калгасаў за праробленую работу. А што датычыць тав. Фрыдмана, дык ён, як бачыце, рад-бы заплаліць, але вось «Звязда» сваім артыкулам падтрымлівае гэтых начальнікаў партый.

І начальнік пад гэтymi начальнікамі, т. э. сам тав. Фрыдман, нахабна прыпісваючы «Звяздзе» тое,

П А С Т У Х

У канцэлярыі калгаса ідзе гутарка адносна майстэрства пасьбы жывёлы. З вялікай ахвотай гаворыць **Сямён Васільевіч Уліці**. Ён два гады пасьбіў калгасных авечак, тры гады даглядаў буйную ратавую жывёлу, а сёлета дзеду Сямёну даручылі маладняк.

Сямён Васільевіч дзеліцца вопытам добрасумленнай пасьбы авечак, цялят і кароў. Гэты вопыт мы і перадаем.

Мясцовасць, дзе знаходзіцца наш калгас, — лясістая, балотістая. У такіх умовах пасьбіць авечкі цяжка. Калі пуськаць у хмызнякі, балота — таго і вядзі захва-раюць на глісты, або іншымі жывымі хваробамі. Будуць худзець, перхаць, нават воўна палезе камыямі. Аголяцца бакі. Здыхаць пачнуць. Дый балотная трава — не наедак для авечкі. Адным словам, гэту дробную жывёлу нельга пасьбіць у балотце.

У лесе — зноў не выходзіць. Тут крыху лепшая трава, але не тое, што патрэбна авечкам. Дый ваўкі для іх — гэты люты вораг — тут асабліва небяспечны.

Лепш за ўсё пасьбіць авечак на сухой плончы, дзе расце прэсьнякая смачная трава, а яшчэ лепш, калі і з дэятлаўкай. Больш тых кармоў патрэбна авечцы — адно глушчства. Насеца яна хутка і адпачывае. За тое ні глістоў, ні іншых хвароб не будзе.

У цялят таксама хрупкі арганізм. Добра даглядаць — ён хутка развіваецца, цяля расце, як на дражжэжках; чунь не так — захварэе, чахне і прападае.

З сумам прызнаецца дзед Сямён, што былі ў яго і няўдачы. Вопыт

што землеўпарадчыкі палымі групамі кідаюць працаваць па сваёй спецыяльнасці. У Магілеве ў розных установах працуюць 18 землеўпарадчыкаў. У Гомелі землеўпарадчык **Зінькоў** працуе начальнікам асенізацыйнага абова. На пкзаводзе ў Касцюкоўках землеўпарадчык працуе сакратаром у канторы. А такіх фактаў можна было прывесці шмат і з іншых раёнаў БССР.

Трэба толькі дэвіцца, як церпіць падобную антыпартыйную практыку партком Наркамзеа, які павінен быў спыніць гэтыя абуральныя адносіны да нашых спецыялістаў, да нашых савецкіх кадраў, якім партыя даручыла работу важнейшага гаспадарча-палітычнага значэння — землеўпарадкаванне калгасаў.

багаты, але вось здарылася лятась, што супроць свайго вопыту папоў. Прабаваў пасьбіць цялят у хмызняках, на балотце. Яны захварэлі так званай бронха-глістнай хваробай. Шасцёра цялят прапала.

Затое сёлета цяляты — ні кроку на балота. Усе 91 штука пасуцца на сухім, высокім месцы, на канюшынішчы другога года кзыстання. Маладняк сыт і гладка.

З такой ласкай, пашчотнасцю гаворыць Сямён Васільевіч аб каровах. Яны таксама патрабуюць догляду і за гэта плаціць павышаным удоем і здаровымі цялятамі.

Першы раз вясной выганяе кароў у поле. У стойлах, на прывязі яны крыху як-бы адзічэлі. Адна ад другой адвеклі. Выходзячы на волю, каровы часта пачынаюць балацца. А гэта — жэсткія жарты. Торкне рогам у бок — кішкі вон. Значыць, перад тым, як выгнаць у поле, трэба падрэзаць у кароў воспрыя рогі.

Ёсць адна крыўда ў дзеда Сямёна і яго таварышоў: «Няма плашчоў у мясцовай кааперацыі, няма іх купіць. Пойдзе дождж — прыходзіцца хавацца пад ялінай. А гэта ўжо не гадзіцца. Як-бы гэта цэнтральны кааператары паслаліліся адносна брэзентавых плашчоў для пастухоў. А мы заплацім, грошы ёсць. Ад сябе і маіх субратаў прашу аб гэтым у газету прапусціць. — закончыў дзед Сямён.

Мы выконваем просьбу Сямёна Васільевіча Уліціча.

**М. РУДНЯНСКІ.
Я. ЗОРЫН.**

Барысаў.
Калгас «Чырвоны баяц».

г. Гітены ў парыкмахерскіх пас-тэчка і раёна.

Чаму слова парыкмахерскіх стаіць у множным ліку — нам не вядома. Устаноўлена дакладна, што колькасць парыкмахерскіх у мястэчку і раёне не перавышае адной.

... Густы махорачны дым ўсё больш напаўняе шакоўчых. Як феі ў воблаках, парыкмахеры ў брудных накідках, што называюцца халатамі, ахутаныя дымам і пылам, стрыгуць і брыюць свае афяры.

Які-ж добрапарадачны парыкмахер не раскажа за брыццём навін дня мястэчка, не падпусціць парачку-другую тыловых парыкмахерскіх досцілаў?

У Смалявічах з гонарам захоўваюць традыцыю старага парыкмахерскага мінулага.

— Вось чулі, — пачынае пажылы парыкмахер, — гавораць быццам-бы ў нас хутка будуць грыць людзей машынкамі?

— Не, я нічога не чуў, — праз зубы праеджае пацыент.

— Усё можа быць у наш век, — трыдаўжае парыкмахер.

— Ой, вы здаецца мяне паразалі? Ну, вядома, вось проў ідзе.

— Не, гэта проста прышчы: эрэзаў. Нічога. «Пакуль жапіцца — загаіцца», — з усмешкай адказ-

Зверваны наведвальнік пашоў расплачвацца ў касу, але там замест здачы даюць яму запісачку. «Прыдзіце заўтра, няма дробных грошай».

Неспакуюшаны ў гэтай тэхніцы наведвальнік запытаў: «Можа быць я пачакаю, заўтра мне няма калі».

— Дарэмна будзеце чакаць. Наўрад ці сёння будуць дробныя грошы, — спакойна адказвае касірша. Не вы першы і не апошні атрымліваеце такія пэтлікі, — і ў падвэржэнне паказала на кучу загадзя загажованых талонаў.

— Але-ж сёння я выяжджаю.

— Нічога не магу зрабіць, значы няма.

У гэты час чарга ждаючых працеі савашрапоўк ўсё больш лавялічваецца.

Шум, гам, хмары табачнага дыму, непразная гразь — усё гэта называецца смалявішкай парыкмахерскай

А вечарам на дварах парыкмахерскай з'яўляецца падліс «Закрыта». Вясёлыя парыкмахеры ва бутылкай гарэлкі раскажваюць апошнія месчакковыя навіны.

Раім усім раённым аддзелам аховы здароўя прыгледзецца ўважліва, ці няма ў іх пад носам копіі смалявішкай парыкмахерскай з яе паварамі і санітарнымі правіламі.

А. ДЖЭЛЮК.

Датэрмінова выканалі поўгадовую праграму

ВІЦЕБСК. 13 чэрвеня (Кар. «Звязды»). Фабрыка гнутай мэб-лі 11 чэрвеня датэрмінова выканала поўгадовую праграму на 109,9 проц.

Рабочыя і інжынерна-тэхнічны персанал узялі на сябе абавязаль-цельствы да канца месяца даць прадукцыі звыш плана на 70 тыс. руб.

ГАРАДСКАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ ЗОТАУЦАУ

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязды»). 10 чэрвеня ў Віцебску адбылася дру-гая ўсеагульная гарадская канфе-рэнцыя зотаўцаў. З дакладам аб далейшых задачах зотаўскага руху і ўкараненні выдатніцтва вы-ступіў сакратар гаркома партыі тав. **Жураўлёў**.

У спрэчках зотаўцы, выдатнікі ўдзел 1.500 чалавек.

Фабрык «Сцяг індустрыялізацыі», «Профінтэрн», імя Клары Цэткін, «Дзвіна» і інш. абавязаліся су-стварыць усенароднае свята БССР — дзень уручэння ордэна Леніна новай магутнай хваляй выдатніцтва, новымі тысячамі значкістаў «ЗСТ» другой ступені.

У рабоце канферэнцыі прымалі ўдзел 1.500 чалавек.

ПЛАН ДРУГОГА КВАРТАЛА ВЫКАНАН ДАТЭРМІНОВА

10 чэрвеня Гомельскі леспрамгас датэрмінова выканаву план другога квартала. План па вывазцы будаў-нічых матэрыялаў выканан на 90 проц, дроў — 100 проц, па загажов-

цы будаўнічых матэрыялаў на 101, дроў — 197 проц.

Дырэктар леспрамгаса
ГОЛЬДЭЙН.

НОВЫЯ ЯПОНСКИЯ ПАТРАБАВАННІ

Капітуляцыя нанкінскага ўрада распаляла апетыты акупантаў

ШАНХАЙ, 11 чэрвеня (БЕЛТА). Поўнае задавальненне японскіх патрабаванняў нанкінскім ўрадам не змякчыла астраты становішча і не аслабіла актыўнасці японскіх ваенных улад у Паўночным Кітаі.

Японскія ваенныя ўлады ў Тапгу ўчора, згодна паведамлення газет «Норд чайна дэйлі н'юз», улічываючы патрабавалі неадкладнага адводу атрада кітайскіх войск пад камандаваннем генерала Шан Чжэна. Гэты атрад толькі што прыбыў на змену часцей Юй Сюэ-чжуня. Сваё патрабаванне японцы матывуюць тым, што ў гэтым раёне няма патрэбы ў вылікай колькасці кітайскіх войск.

Як паведамляе Рэйтар, ўчора японскія ваенныя ўлады прад'явілі ваеннаму міністру нанкінскага ўрада Хо Ін-чжуну патрабаванне аб вывадзе ўсіх часцей 51-га корпусу Юй Сюэ-чжуня на працягу 3-х дзён.

ТОКІО, 12 чэрвеня (БЕЛТА). Указваючы, што ў сувязі з прыняццем японскіх патрабаванняў кітайскімі ўладамі завершал «першы перыяд» падзей у Паўночным Кітаі, усе японскія газеты падкрэслваюць, што галоўным пытаннем «другога перыяду» з'яўляецца стварэнне новага рэжыму ў Паў-

ночным Кітаі. Газеты адкрыта заяўляюць, што новы рэжым у Паўночным Кітаі можа быць толькі антынанкінскім і павінен арыентавацца на Японію.

Японская армія — піша «Асахі» — лічыць, што ў рэзультате змены кітайскіх улад і адводу кітайскіх войскаў з Паўночнага Кітая апошні на сутнасці ператворыцца ў буферную зону.

ЛОНДАН, 12 чэрвеня (БЕЛТА). На думку дыпламатычнага наглядальніка «Морнінг пост», японцы хочаць устанавіць пратэктарат Японіі на тэрыторыі аж да ракі Жоўтай. Паводле слоў аглядальніка, у Лондане чакаюць, што ў хуткім часе будзе пастаўлена пытанне аб перанясенні меж міжніх пасольстваў і месці з Бэйпіна ў Нанкін. Японія, мабыць, акупіруе таксама Унутраную Манголію. Англіійскія ўлады, — прадаўжае аглядальнік, — не лічаць, што існуе непасрэдная пагроза англійскім гандлёвым інтарэсам у Паўночным Кітаі. Аднак магчыма, што Нанкін не будзе процідзейнічаць нават далейшай экспансіі, якая можа азначыць поўную каланізацыю ўсяго Кітая. Гэта перспектыва выклікае значныя апасенні з пункту гледжання грандыёзных фінансавых інтарэсаў Англіі ў Кітаі.

ШАНХАЙ, 13 чэрвеня (БЕЛТА). Як паведамляе агенства Рэйтар, новы японскі ультыматум, прад'яўлены ў сувязі з затрыманнем кітайскімі ўладамі 4 японцаў, уключае наступныя патрабаванні: **удаленне Сун Чжэ-юаня** разам з яго войскамі з правінцы Чэхар; **звальненне ўсіх кітайскіх чыноўнікаў у Паўночным Кітаі і замена іх японцамі**; **пісьмовы адказ кітайскага ваеннага міністра Хо Ін-чжуня на японскія патрабаванні**. Хо Ін-чжун адмовіўся падпісаць які-небудзь дакумент і сёння рані-

ШАНХАЙ, 13 чэрвеня (БЕЛТА). Як паведамляе агенства «Сімбун рэнтэ», ўчора ў Цяньцзі прыбыла другая вялікая група японскіх войск. ШАНХАЙ, 13 чэрвеня (БЕЛТА). Выконваючы японскія патрабаванні, кітайскія ўлады пачалі ўчора

Пераможнае наступленне кітайскай Чырвонай арміі

ЛОНДАН, 12 чэрвеня (БЕЛТА). Гонконгскі карэспандэнт газеты «Таймс» перадае паведамленні аб новых перамогах кітайскай Чырвонай арміі. Згодна паведамленняў, атрыманых у Кантоне, Чырвоная армія няўхільна і паспяхова прасоўваецца па правінцы Сынчуань. Не гледзячы на ўсе намаганні нанкінскіх войскаў, Чырвоная армія прайшла ад Хуэйлі да Кандына (галоўны горад правінцы Сікан, недалёка ад заходняй граніцы правінцы Сынчуань) і захапіла Кандына.

ГЕРМАНИЯ БУДУЕ МАГУТНЫ МОРСКИ ФЛОТ

ЛОНДАН, 13 чэрвеня (БЕЛТА). Морскі аглядальнік газеты «Дэйлі тэлеграф» піша, што англа-германскае джэнтльменскае пагадненне, якое прадугледжвае 35-процэнтную квоту кожнай катэгорыі морскіх узбраенняў у паасобку, дае Германіі магчымасць павялічыць танаж свайго флоту на 212 тысяч тон дадаткова да ўжо існуючага танажу ў 187.500 тон. На думку аглядальніка, германская праграма будаўніцтва ваеннага флоту на аснове дасягнутага пагаднення прадугледжвае пабудову 5 лінкараў водазмяшчэннем у 22 тысячы тон кожны з 11 і 12-дэзіюмовымі гарматамі, 6 крайсераў водазмяшчэннем у 8 тысяч тон з 8-дэзіюмовымі гарматамі, 36 знішчальнікаў у 1.000 тон кожны, 19 падводных лодак па 800 тон і 2-х авіяносаў водазмяшчэннем у 22 тысячы тон.

Новыя германскія лінкоры, — прадаўжае аглядальнік, — будуць значна перавышаць існуючыя англійскія лінейныя караблі, за выключэннем толькі лінкара «Худ». Гэта і іншыя прычыны, звязаныя з развіццём германскага ваенна-морскага флоту, — піша аглядальнік, — паставяць Англію перад тварам новых морскіх праблем першаступеннай важнасці.

ПАРЫЖ, 12 чэрвеня (БЕЛТА). Партыянае ў газеце «Эко дэ Па-

СВЯТА ПАРАШУТЫСТАЎ
У Г. ОРШЫ 12 ЧЭРВЕНЯ.
Групавы прыжок парашутистаў
Горва, Пятрова і Чэрненька.
Фото КАПЛІНСКАГА.

ЗДАБЫЧА ТОРФУ

(Па заводах Белторфа)
Здабыта ў тонах

11 чэрвеня	12 чэрвеня
4453	5964

Дзевяны план за 12 чэрвеня выканан на 132,7 проц.

Асінторф выканав дзевянае заданне на 131 проц., завод «Чырвоны сцяг» — 97 проц., завод імя Гей — 179,2 проц., імя Даўмана — 110,2 проц., «Дукора» — 102 проц., «Свабода» — 115,2 проц., «Лукскае» — 118,3 проц., «Тарна» — 187,9 проц.

Па ўсіх заводах Наркаммашпрама дзевяны план за 11 чэрвеня выканан на 110,6 проц.

КРОС ІМЯ УСЕНАРОДНАГА СВЯТА НА ПРЫЗ «ЗВЯЗДЫ»

Пастанова бюро Менскага гарадскога камітэта ЛКСМБ і прэзідыума Менскага гарадскога савета фізкультуры

Помыкачы выключнае палітычнае значэнне правядзенню надыходзяч-

Свята парашутистаў

(Ад спецыяльнага карэспандэнта «Звязды»).

Плаўна ўзнямаецца самалёт. Сэрэбрачыся ў прамежнях сонца ён набірае вышыню. Спакойна і роўна спускае матор — сэрца самалёта. Тысячы вачэй напружана сочаць за яго імклівым палётам.

Вось у крыла залунала маленькая фігурка. Яшчэ міг — і яна аддзяляецца ад машыны. Над падаючым цела разгарэўся яркі купал парашута. Аршанскі парашутист т. Астрамоўскі прыжыміўся недалёка ад таго месца, з якога ён падняўся ў паветра. Гэта быў прасты трэніровачны прыжок з вышыні 600 метраў.

Так пачалося 12 чэрвеня парашутнае свята, арганізаванае аршанскім аэра-клубам. Гэта быў выдатны, небывалы для працоўных Аршаншчыны дзень. 10.000 чалавек, якія сабраліся на аэрадроме, радысна адзначалі магутны рост нашай авіяцыі, неперарывна дэнае майстэрства савецкіх пілотаў, роль Асоавіякіма ў выхаванні валежных, бясстрашных людзей, аўладаўшых тэхнічай парашутнай справы, майстэрствам быстрай арыентываўкі і дакладнага разліку.

Пасля тав. Астрамоўскага падняўся на другім самалёце парашутист Абаліц — прадстаўнік менскага аэра-клуба. З вышыні 900 метраў ён робіць прыжок з зацяжкай на 400 метраў. Потым адначасова ўшлі з аэрадрома тры самалёты. Групавы запяжны прыжок дасканалы зрабілі таварышчы: Горай, Пятроў і Чэрненька, падняўшыся на 800 метраў, яны свабодным падзеннем прайшлі 400 метраў.

Вышэйшы клас прыжка з пара-

шутам паказалі госці аршанскага аэра-клуба — масквічы т. т. Чэкорын, зрабіўшы ў Оршы свой 92 прыжок; т. Гладкі — 35 прыжок і былая работніца Ленінграда Люся Саўчанка — 38 прыжок. Т. Чэкорын і Саўчанка за выдатныя поспехі ў аўладанні тэхнічай парашутызма ўзнагароджаны ордэнамі Чырвонай звязды. Тав. Чэкорын зрабіў цікавейшы, вельмі цяжкі прыжок — з глыбокага віражу самалёта. Яго спуск на парашуце і прыжымленне выклікалі захапленне глядачоў. Тав. Гладкі расетаўся з самалётам, калі ён набраў кіламетровую вышыню, і пошляху падаў ён, не раскрываючы парашута. Прыжок з двума парашутамі зрабіла тав. Січэнка.

Апошнім прыступіў з парашутам начальнік авіяцыі Асоавіякіма БССР тав. Сераброўскі.

Скончылася парашутнае свята. Але неўзабаве ўвага сабраўшыхся энтузіястаў павярнулася на вышні. Вылечылі самалёты. Іх вадзіцелі паказваюць вышэйшае майстэрства шпітатажа — шыртыны пеллі, палёты строем, перастраенне самалётаў у паветры.

Потым знатныя людзі прадпрыемстваў, камгасаў, МТС, былі падняты ў паветра.

Свята прайшло выключна арганізавана і радысна. Яно лініі раз паказала поўную безапаснасць савецкага парашута пры розных прыжках. Свята паказала, што парашутная справа становіцца любімым масавым спортам працоўных нашага вялікага Саюза.

ГАРТ.

ПАБУДУЕМ НОВЫЯ САМАЛЕТЫ-ГИГАНТЫ

НА БЯГУЧЫМ РАХУНКУ ДЗЯРЖБАНКА

У фонд пабудовы самалётаў-гігантаў у Беларускае кантору Дзяржбанка ўчора паступіла 103.444 рублі 52 кап.

Учора пераведзена з Оршы — 22.358 руб., Горы — 8.663 руб., Рачыцы — 7.300 руб., Пухавічы — 5.753 руб., Бабруйска — 4.100 руб., Барысаў — 3.500 руб., Смаленск — 3.358 руб.,

Па Мажыку ўчора ўнеслі: завод імя Кірава — 4.649 руб., арцель «Чырвоны металіст» — 1.148 руб., галатэарэйная фабрыка імя Фрунзе — 986 руб., кантора «Востанал» — 779 руб., Белгаладародніна — 966 руб., шпалерная фабрыка — 660 руб., арцель «Победа» — 413 руб., швейная арцель італьянскіх чароўнікаў — 300 руб.,

СВЯТА ПАРАШУТЫСТАЎ
У Г. ОРШЫ 12 ЧЭРВЕНЯ.
Люся Саўчанка — інструктар вышэйшай парашутнай школы, якая прымае ўдзел у свяце парашутистаў.

Фото КАПЛІНСКАГА.

Палаяўнічыя Менска заваявалі пяршыньства

Закончыліся палаяўнічыя спартыўна-стралковыя спаборніцтвы 4-х гарадоў БССР: Менска, Віцебска, Гомеля і Бабруйска. Агульнае каманднае пяршыньства па стральбе в баявога дробнакалібернага і палаяўнічага аружжа заваявала каманда Менска.

Стральба па тарэлачках адбывалася на новым стэндзе (палаяўнічы шір), нядаўна пабудаваным на ўсебеларускім стадыёне. Стэнд адзін з лепшых у СССР па сваёй тэхнічай удасканаленасці. Мяснене тарэлачак вытвараецца электрафікаваным машынамі.

12 чэрвеня выехалі ў Маскву на ўсеагульныя палаяўнічыя стралковыя спартыўныя спаборніцтвы 4 мясцовых мужчынскіх каманд і адна жаночая.

«Абвал сцяны на будаўніцтве новай школы»

11 чэрвеня менская асобная сесія народнага суда па ахове працы разглядала справу начальніка будаўніцтва школы ў Грушаўскім пасёлку Пінэбурга і вытворцы работ Ксёжа Дзюка (гл. карэспандэнцыя «Абвал сцяны на будаўніцтве новай школы»).

„Абараняючы СССР мы абараняем адно з

Найбольш каштоўных дасягненняў чалавецтва

Дэманстрацыя франка-савецкай дружбы

ПАРЫЖ, 12 чэрвеня. (БЕЛТА). Учора закончылася «дні франка-савецкай дружбы». Выступіўшы з прамовай вядомы французскі фізік **Перэн** заявіў: «Узровень пывізацыі народу вымяраецца ўзроўнем яго мастацкай творчасці і навукі. З гэтага пункту гледжання Савецкі Саюз можа ганарыцца тым, што ён ажыццявіў». Закрануўшы навукова-даследчую работу ў СССР, Перэн падкрэсліў, што ў гэтай галіне «нашы савецкія прынцыпы сталі на аднолькавым узроўні з намі, і яны нас хутка аспрэдыць, калі мы не палешым нашых метадаў работы».

Докло ад імя кампарты гаварыў аб анатэні Савецкага Саюза для забеспячэння ўсёагульнага міру.

Пісьменнік **Мельро** ахарактарызаваў дасягненні СССР у культурнай і сацыяльнай галіне. Толькі ў СССР, паводле яго слоў, культура частупла ўсім працоўным

Былі міністр авіяцыі **П'ер Кот** у дэклацыі аб савецкай авіяцыі адзначыў, што савецкія самалёты могуць канкураваць з лепшымі ўзорамі самалётаў любой краіны. Ваенная авіяцыя Савецкага Саюза — заявіў **П'ер Кот** — самая моцная ў свеце.

З дэкладам аб савецкім друку выступіў тав. **Міх. Кальцоў**.

Віце-старшыня радыкал-сацыялісцкай партыі **Жан Кайзер** заявіў: «Я глыбока пераконан, што абаранячы СССР, мы абараняем не толькі адну з найбольш высокіх падзей чалавецтва, але ўжо адно з найбольш каштоўных дасягненняў чалавецтва».

«Дні франка-савецкай дружбы» закончыліся пры бурных авацыях іх арганізатарам і спяваннем «Ін-тэрнацыянала». У правядзенні іх удзельнічалі арганізатары, якія аб'ядаюць два з паловай мільёны членаў.

Чэхаславацкі гоншчык Турэк праехаў праз Слуцк

СЛУЦК, 13 чэрвеня. (БЕЛТА). 12 чэрвеня ў 8 гадзін вечара праз Слуцк праехаў у Прагу чэхаславацкі гоншчык **Турэк**, які робіць на аўтамабілі «Аэро» праезд Прага — Варшава — Масква — Харкаў — Растоў — Дюп — Тіфіс — Масква — Прага. Турэка суправаджае карэспандэнт чэхаславацкага тэлеграфнага агенцтва **Кені**.

Гоншчык **Турэк** адзначае цёплы прыём, які ён сустраў на савецкіх дарогах. Ён астаўся задаволеным становішчам дарог Савецкага Саюза. У тым ліку і СССР, якія, на яго думку, куды лепшыя, чым польскія. Турэк праехаў на сваёй машыне 9.000 ктм.

Урад афіцыйна паведаміў зацверджаным дэяржавам, у тым ліку і Францыі, аб англа-германскіх морскіх перагаворах, указваючы, што Германія патрабуе права на пабудову морскага флота, роўнага патажнаму 35 проц. англійскага флота. Германія ўжо залажыла і рыхтуецца залажыць 2 крэйсеры па 15—20 тысяч тон кожны, 2 крэйсеры па 9 тысяч тон кожны, 16 мінапосадаў, 10 вартавых караблёў, 12 паводных лодак.

Французскі ўрад яшчэ не адказаў на англійскае паведамленне. Партыянскі указвае, што ў Англіі пачынае пераважаць думка, што дасягненне морскага параднення з Германіяй дазволіла-б англійскаму ўраду не цікавіцца тытаніем аб суханутых узбраеннях Германіі.

Узрыў на ваенным заводзе ў Германіі

ПАРЫЖ, 13 чэрвеня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Гавас з Берліна, на заводзе ўзрыўчатых матэрыялаў у Рэйнсдорфе (каля Вітэнберга) адбыўся ўзрыў у момант, калі ў розных цэхах завода знаходзілася многа соцень рабочых. Увесь завод узарваў. Апасваюцца, што ўсе рабочыя, якія знаходзіліся на заводзе, або забіты, або цяжка паранены.

ад белалаякаў і ўсенароднага свята — уручэння БССР ордэна Леніна. Бюро Менскага гарадскога камітэта ЛКСМБ і прэзідыум Менскага гарадскога савета фізкультуры пастапаўляюць:

1. Правесці 24 чэрвеня масавы крос на прыз ЦО КП(б)Б газеты «Звязда», прысвечаны святкаванню 15-годдзя вызвалення БССР ад белалаякаў і дню ўручэння БССР ордэна Леніна. Усталяваць штогодныя правядзенне гэтага кроса ў дні святкавання гадавыны вызвалення БССР ад белалаякаў.

2. Для падрыхтоўкі правядзення кроса зацвердзіць штаб у складзе таварышоў: Галкоўскага — сакратар гаркома ЛКСМБ (старшыня штаба) і членаў штаба: Саколычка, Пестрыкава (госсовет фізкультуры), Бравермана (рэдакцыя «Звязды»), Зінкевіча (бюро фізкультуры ЦПСБ), Гольдберга («Дынамо»), Грыншпана (Гарана) і камэнданта горада Матвеева.

3. Палажэнне аб правядзенні кроса зацвердзіць.

4. Крос правесці на Менскім іпадроме імя Будзёнага.

5. Абавязваць усе ведамственыя фізкультурныя арганізацыі — профсаюзы, «Дынамо», промкааперацыя, ваеннад, пролетстуд, усе камітэты ЛКСМБ, усе фізкультурныя арганізацыі — неадкладна прыступіць да падрыхтоўкі і ўдзелу ў правядзенні кроса, арганізаваўшы па калектывах фізкультуры сістэматычную трэнероўку ўдзельнікаў кроса.

Сакратар Менгаркома ЛКСМБ **ГАЛКОўСКИ**.

Адказны сакратар **МГСФК** **САКОЛЬЧЫК**.

а раёнаў: **Крыўскага** — 2.438 руб., **Напільскага** — 2.283 руб., **Чачэрскага** — 2.125 руб., **Дрысенскага** — 1.869 руб., **Дубровенскага** — 1.046 руб., **Крупскага** — 1.032 руб., **Любаньскага** — 1.969 руб., **Старадарожскага** — 1.592 руб., **Чырвонапольскага** — 1.519 руб., **Ветрынскага** — 1.332 руб., **Прайскага** — 1.331 руб., **Суражскага** — 1.189 руб., **Калетніцкага** — 1.325 руб., **Полцакага** — 1.700 руб., **Жытнавіцкага** — 1.360 руб., **Брагінскага** — 1.900 руб., **Халопеніцкага** — 1.095 руб., **Хоцімскага** — 1.010 руб., **Чаўскага** — 991 руб., **Старобінскага** — 807 руб., **Чырвонаслабодскага** — 378 руб., **Глускага** — 169 руб. і т. д.

Рабочыя дэлегацыі ў „Звяздзе“

Рэдакцыя «Звязды» навадзіла дзве дэлегацыі прадпрыемстваў сталіцы БССР — ад заводаў імя **Молатава** і імя **Кірава**.

Ад завода імя **Молатава** прышлі знатныя людзі вытворчасці — героі першай пяцігодкі — пілотаў **Александр Іосіфавіч Жывіцкі** і прыёмнічы зборачнага цэха **Ісак Майсеевіч Столяр**. Яны паведамлілі, што на заводзе паспяхова заканчваецца збор сродкаў на пабудову новых магутных паветраных караблёў. Увесь калектыв апрабляе ў фонд будаўніцтва самалётаў рабочы дзень. **Молатаўцы** пералічылі ўжо ў **Дзяржбанк** 4 тыс. руб., прыклад-

на 300 руб., **Шаварскага** — 2.438 руб., **Напільскага** — 2.283 руб., **Чачэрскага** — 2.125 руб., **Дрысенскага** — 1.869 руб., **Дубровенскага** — 1.046 руб., **Крупскага** — 1.032 руб., **Любаньскага** — 1.969 руб., **Старадарожскага** — 1.592 руб., **Чырвонапольскага** — 1.519 руб., **Ветрынскага** — 1.332 руб., **Прайскага** — 1.331 руб., **Суражскага** — 1.189 руб., **Калетніцкага** — 1.325 руб., **Полцакага** — 1.700 руб., **Жытнавіцкага** — 1.360 руб., **Брагінскага** — 1.900 руб., **Халопеніцкага** — 1.095 руб., **Хоцімскага** — 1.010 руб., **Чаўскага** — 991 руб., **Старобінскага** — 807 руб., **Чырвонаслабодскага** — 378 руб., **Глускага** — 169 руб. і т. д.

На 13 чэрвеня, уключна, на бітучы рахунак **Дзяржбанка** наступіла 942 тыс. 228 руб. 43 кап.

«Права» **Беларускай** каторай **Дзяржбанка** ўчора пераведзена 103 тыс. рублёў. Усяго на рахунак «Права» ў фонд пабудовы самалётаў-шантаў пераведзена 942 тыс. рублёў.

на столькі-ж завод уцясе ў бліжэйшыя дні.

Ад завода імя **Кірава** прышлі таварышы: **А. В. Ермак**, **Е. К. Гуманай**, **Е. Ф. Дубіцкі** і **І. П. Ліпніцкі**. Яны прынеслі ў рэдакцыю «Звязды» так на сабраныя калектывам 4.649 руб. 22 кап.

Адзначаўшы, што ўсе рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі, усе служачыя завода адпрацавалі адзін дзень на пабудову новых гігантаў-самалётаў, дэлегацыя паведаміла, што кіраўцы энергічна рыхтуюцца к усебеларускаму святу — 11 ліпеня.

жыцц, асмячаную ў «Звяздзе» ад 1 чэрвеня».

На судзе выяўлена, што падпору, які знаходзіўся на ніжніх паверхах, быў недастатковай моцнасці і, апрача таго, вынуты заўчасна. Устапоўлена таксама, што ахова будучнітва была неадвальнаючай. Гэта дало магчымасць невыяўленаму пакуль што злачынцу вынуць з 3-га паверх папору і выклікаць абвал.

Абнавацаныя прыгавораны: **Гітэбура** — к трым месяцам прымушаных работ з выпрабавальным тэрмінам на адзін год; **Ксяндзюў** — стром месцам прымушаных работ.

Следства па выяўленню шкоднага, які выклікаў абвал сцяны, працягжаецца.

ПАВЕДАМЛЕННІ

Дом партактыва даводзіць да ведама партактыва **Гор. Менска**, што 14 чэрвеня 1935 года лекцыя тав. **Поса** па гісторыі партыі не адбудзецца. Аб дні лекцыі будзе паведамлена асобна. Вілеты, разданыя на 14 чэрвеня — будучы сапраўдныя.

— **Менгарком КП(б)Б** просіць тав. **Галышэўскага**, **Анну Іванаўну**, раней працаваўшую ў саўгасе «**Куртаны**» з'явіцца ў **ГК КП(б)Б** (пакой № 49), або паведаміць сваё месца работы і хатні адрас.

Просьба да ўсіх таварышоў, якіх аб месцы знаходжання тав. **Галышэўскага** **А. І.**, паведамаць у **ГК КП(б)Б** (пакой № 49).

Менгарком КП(б)Б.

Адказны рэдактар **Н. СТЭРНИН**.

Памяшкіна БДТ-1	Гастролі маскоўскага тэатра ЛЕНСОВЕТА
Сёння, 14 чэрвеня.	
„РАЗГРОМ“	
Білеты ў касе тэатра з 12 да 2 і з 5 г. веч. Пачатак у 8 гадз. 30 мин.	

НКА БССР „УЦЭМП“	ДЗЯРЖЦЫРК
14, 15, 16, 17 і 18 чэрвеня	
АТРАКЦЫЁННАЕ ВІДОВІШЧА	
АПОШНІЯ ГАСТРОЛІ	
БЕЛЬГІЙСКАГА АТРАКЦЫЁНА	
З Р О С (чалавек у вогненым каласе)	
Развіццальныя гастролі лепшых акрабатаў-прыгнужоў	
8—ВЕНЕДЫКТ—8	
Апошнія гастролі славяцкіх СЕРБІНІХ (эквалібр. на провалцы)	Апошнія гастролі венгерскіх акрабатаў ТРЫО ІЛАРН
Працяг гастролей Анны ЮЖЫНАЙ з групай дрэсіраваных ковей	Працяг гастролей З—ГЕДАЛЬ—З
Працяг гастролей музычных экскантрыстаў 4—ФЕРРОНІ—4	
14, 15 чэрвеня апошнія гастролі З—ЛЕСКАРА—З у новым рэпертуары і рад іншых нумароў.	
Пачатак роўна ў 9 гадз. вечара. Білеты прадаюцца ў рабочай касе з 11 да 2 і з 4 да 6 г., у касе цырка — з 12 да 2 і з 6 г. веч.	

Гукавы кіно-тэатр „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“	Ад 14 чэрвеня
НОВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ	
ЖАЊІЦЬБА ЯНА КНУККЕ	
У праграме экстраны выпуску „НОВОСТИ ДНЯ“	
„Прыезд чэхаславацкага міністра п. БЕНЕША ў СССР“	
(Штодзённая 4 сесіі)	Пачатак у 6, 7-30, 9-15 і 11 гадзін. К а с а — ад 11 гадз.

Гукавы кіно-тэатр „ПРОЛЕТАРЫЙ“	Сёння	КІНО „СПАРТАК“	з 13 чэрвеня
НОВЫ ЗАМЕЖНЫ ФІЛЬМ			выдатны мастацкі фільм
ЗАКОЯ ПОУВАЧЫ		У ГОРАД УВАХОДЗІЦЬ	
у галоўных ролях ЧАРЛЬЗ РЭЙ і ДОРЭС ЛІ		у праграме кіно-хроніка	
у ПРАГРАМЕ		гукавы кіно-журнал.	
Пачатак сесіі саўгас — 6, 7-45, 9-20, 11 г.		К а с а — ад 1 гадзіны дня	

АДКРЫТА ПАДПІСКА на 2 паўгоддзе 1935 г.
„РАДІОФРОНТ“
двухтыднёвы журнал — орган Усе-саюзнага камітэта садзейнічэння рэдыфікацыі і развіццю радыёна тэатра пры ЦК ВЛКСМ.
„РАДІОФРОНТ“ — масавы грамадска-палітычны і навукова-папулярны журнал па пытаннях радыёапаратуры і радыёсправы ў СССР.
ПАДПІСКНАЯ ЦЕНА: 12 мес. — 12 руб., 6 мес. — 6 р., 3 мес. — 3 р.
„СОВЕТСКОЕ ФОТО“
Штомесячны журнал — орган Союзфото.
„СОВЕТСКОЕ ФОТО“ — палітычна-творчы і навукова-тэхнічны журнал, асвятляючы ўсе важнейшыя пытанні сацыяльнай фотарэпартажа ў СССР і за мяжой.
ПАДПІСКНАЯ ЦЕНА: 12 мес. — 15 р., 6 мес. — 7 р., 3 мес. — 3 р. 75 к.
ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦІЯ: Москва , б. Стростной бульвар, 11. Журнальна-газетны аддзяленне, яго інструктарскі і фінансаваны, усюды поштай і аддзяленнемі Саюздруку.
ЖУРНАЛЬНА-ГАЗЕТНАЕ АДДЗІННЕННЕ.
Адзінокаму патрэбен пакой.
Пажарна ў цэнтры. Аплата па згодзе. Званіць па тэл. 24-471 з 5 да 7 гадз. веч.

ГОМЕЛЬСКИ ЗОАТЭХНІЧНЫ ТЭХНІКУМ
абавязвае набор студэнтаў на першы курс у колькасці 60 чал. на другі курс — 20 чал.
У тэхнікум прымаюцца працоўныя і іх дзеці ва ўзросце ад 16 да 30 гадоў з падрыхтоўкай: на першым курсе у аб'ёме сямігадкі, на другім курсе у аб'ёме дзевяцігодкі.
Тэхнікум рыхтуе зоатэхнікаў сярэдняй кваліфікацыі для работы ў сацыялістычнай сельскай гаспадарцы ў якасці памочніка старшага агранома-зоатэхніка. Тэрмін навучання 3 з паловай гады.
Студэнты забеспечваюцца стыпендыяй на першым курсе ад 60 да 70 руб. на паспяховасці, і інтэрнатам (койкай, матрацам). Ёсць сталовая. Да заявы патрэбна прыклашці абавязкова ў арыгіналах наступныя дакументы: аб узросце (метрыку), аб сацыяльным становішчы, асвеце, аб адносінах да вайскавай павіннасці і аб адукацыі. Дакументы пасылать па адрасу: Гомель, саўгас Брыгэў, зоатэхнікуму . Іспыты па грамадзянскаму, матэматыцы, фізіцы і хіміі адбудуцца з 15 па 20 жніўня г.г.
Пачатак заняткаў з 1 верасня.
ДЫРЭКЦЫЯ.

Беларуская школа ФЗВ „Б У Д В У Ч“
Белпромбудтрэста ў г. Менску
абвясчае набор
вучняў у наступныя цэхі:
1. штукатурны; 2. паркетна-цесляцкі з 6 месячным тэрмінам навучання.
3. вадаправодна-атаплончы — з тэрмінам навучання — 1 год.
Узрост ад 15 да 19 гадоў, асвета з 5—6—7 класу сямігадкі.
Вучні забеспечваюцца стыпендыяй ад 45 да 75 р. у месці, інтэрнатам і сталовай. Для наступлення неабходна прадставіць наступныя дакументы: даведку аб сацыяльным становішчы, зварот, асвеце і метрыку. Дакументы падць з 25 чэрвеня 1935 г. па адрасу: г. Менск, Пудейская вул., № 8
ДЫРЭКЦЫЯ.
Галоўдартрансу БССР
патрабуюцца
галоўныя і старшыя БУХГАЛТАРЫ для работы ў учдорах:
Зварачацца: Дом урада, пакой № 639, да галоўнага бухгалтара Казлова .

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: **Менск, Савецкая, 63**. Тэлефоны: прыём тэлефонаграм — 21-351, адказны рэдактар — 21-352, нам. рэдактара — 25-188, адказны сакратар — 21-350; аддзелы: партыйны, культурны — 21-353, сельскагаспадарчы — 21-356, прамысловы, савецка-гандлёвы, масавых кампаній і мясцовай інфармацыі — 21-354, пісем рабочых і калгаснікаў і работы з рабочых і калгаснікаў — 21-355, замежнай інфармацыі — 25-189, мастацкі — 23-955, выпускаючыя — 21-357; заг. выдавецтва — 21-358, прыём аб'яў — 21-360, бухгалтэрыя — 21-885.

Уп. Галоўлітбела № К—1129.

Тыраж 92.935 экз.

Менск, друкарня «Звязды».